

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 189

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 56

29 czerwca 2013

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2013/C 189/01	Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> Dz.U. C 178 z 22.6.2013.....	1
---------------	---	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2013/C 189/02	Sprawa C-152/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 26 marca 2013 r. — Holger Forstmann Transporte GmbH & Co. KG przeciwko Hauptzollamt Münster	2
2013/C 189/03	Sprawa C-156/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 28 marca 2013 r. — Digibet Ltd, Gert Albers przeciwko Westdeutsche Lotterie GmbH & Co. OHG	2
2013/C 189/04	Sprawa C-161/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Włochy) w dniu 29 marca 2013 r. — Idrodinamica Spurgo Velox i in. przeciwko Acquedotto Pugliese SpA	3

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2013/C 189/05	Sprawa C-179/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 12 kwietnia 2013 r. — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank przeciwko L.F. Evans	3
2013/C 189/06	Sprawa C-182/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Industrial Tribunals (Irlandia Północna) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 13 kwietnia 2013 r. — Valerie Lyttle, Sarah Louise Halliday, Clara Lyttle, Tanya McGerty przeciwko Bluebird UK Bidco 2 Limited	4
2013/C 189/07	Sprawa C-183/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 12 kwietnia 2013 r. — Fazenda Pública przeciwko Banco Mais SA	4
2013/C 189/08	Sprawa C-190/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social de Barcelona (Hiszpania) w dniu 15 kwietnia 2013 r. — Antonio Márquez Samohano przeciwko Universitat Pompeu Fabra	4
2013/C 189/09	Sprawa C-193/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 29 stycznia 2013 r. w sprawie T-283/11 Fon Wireless Ltd. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 15 kwietnia 2013 r. przez nfon AG ...	5
2013/C 189/10	Sprawa C-198/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social 1 de Benidorm (Hiszpania) w dniu 16 kwietnia 2013 r. — Víctor Manuel Julián Hernández i inni przeciwko Puntal Arquitectura S.L. i innym	5
2013/C 189/11	Sprawa C-201/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Brussel (Belgia) w dniu 17 kwietnia 2013 r. — Johan Deckmyn, Vrijheidsfonds VZW przeciwko Helenie Vandersteen i in.	6
2013/C 189/12	Sprawa C-202/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) w dniu 17 kwietnia 2013 r. — Sean Ambrose McCarthy, Helena Patricia McCarthy Rodriguez, Natasha Caley McCarthy Rodriguez przeciwko Secretary of State for the Home Department	6
2013/C 189/13	Sprawa C-205/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 18 kwietnia 2013 r. — Hauck GmbH & Co. KG przeciwko Stokke A/S e.a.	7
2013/C 189/14	Sprawa C-207/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 18 kwietnia 2013 r. — Wagenborg Passagiersdiensten BV i in. przeciwko Minister van Infrastructuur en Milieu, inni uczestnicy postępowania: Wagenborg Passagiersdiensten BV, Terschellinger Stoombootmaatschappij BV	7
2013/C 189/15	Sprawa C-210/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 18 kwietnia 2013 r. — Glaxosmithkline Biologicals SA, Glaxosmithkline Biologicals, Niederlassung der Smithkline Beecham Pharma GmbH & Co. KG przeciwko Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks	8
2013/C 189/16	Sprawa C-214/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 23 kwietnia 2013 r. — Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Alexandria przeciwko George'owi Ciocoiu	8
2013/C 189/17	Sprawa C-217/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgerichts (Niemcy) w dniu 24 kwietnia 2013 r. — Oberbank AG przeciwko Deutscher Sparkassen- und Giroverband e.V.	9

2013/C 189/18	Sprawa C-218/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgericht (Niemcy) w dniu 24 kwietnia 2013 r. — Banco Santander SA, Santander Consumerbank AG przeciwko Deutscher Sparkassen- und Giroverband e.V.	9
2013/C 189/19	Sprawa C-220/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 20 lutego 2013 r. w sprawie T-241/09 Nikolaou przeciwko Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu, wniesione w dniu 25 kwietnia 2013 r. przez Kalliopi Nikolaou	10
2013/C 189/20	Sprawa C-223/13: Skarga wniesiona w dniu 25 kwietnia 2013 r. — Królestwo Niderlandów przeciwko Komisji Europejskiej	10
2013/C 189/21	Sprawa C-240/13: Skarga wniesiona w dniu 29 kwietnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Estońskiej	11
2013/C 189/22	Sprawa C-241/13: Skarga wniesiona w dniu 29 kwietnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Estońskiej	11
2013/C 189/23	Sprawa C-243/13: Skarga wniesiona w dniu 30 kwietnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Szwecji	12
2013/C 189/24	Sprawa C-244/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland w dniu 30 kwietnia 2013 r. — Ewaen Fred Ogierakhi przeciwko Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General, An Post	12
2013/C 189/25	Sprawa C-249/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Pau (Francja) w dniu 6 maja 2013 r. — Khaled Boudjlida przeciwko Préfet des Pyrénées-Atlantiques	13
2013/C 189/26	Sprawa C-253/13: Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Bułgarii	13
2013/C 189/27	Sprawa C-255/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland (Irlandia) w dniu 13 maja 2013 r. — Peter Flood przeciwko Health Service Executive	14
2013/C 189/28	Sprawa C-260/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Sigmaringen (Niemcy) w dniu 13 maja 2013 r. — Sevda Aykul przeciwko Land Baden-Württemberg	14

Sąd

2013/C 189/29	Sprawa T-146/09: Wyrok Sądu z dnia 17 maja 2013 r. — Parker ITR i Parker-Hannifin przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek przewodów morskich — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Ustalanie cen, podział rynku i wymiana szczególnie chronionych informacji handlowych — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny — Wytoczne w sprawie obliczania kwoty grzywny z 2006 r. — Uzasadnione oczekiwania — Górna granica wynosząca 10 % — Okoliczności łagodzące — Współpraca).....	16
---------------	--	----

2013/C 189/30	Sprawy połączone T-147/09 i T-148/09: Wyrok Sądu z dnia 17 maja 2013 r. — Trelleborg Industrie i Trelleborg przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek przewodów morskich — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Ustalanie cen, podział rynku i wymiana szczególnie chronionych informacji handlowych — Pojęcie ciągłego lub powtarzającego się naruszenia — Przedawnienie — Pewność prawa — Równość traktowania — Grzywny — Waga i czas trwania naruszenia) 16	16
2013/C 189/31	Sprawa T-154/09: Wyrok Sądu z dnia 17 maja 2013 r. — MRI przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek przewodów morskich — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Ustalanie cen, podział rynku i wymiana szczególnie chronionych informacji handlowych — Pojęcie ciągłego lub powtarzającego się naruszenia — Przedawnienie — Obowiązek uzasadnienia — Równość traktowania — Pewność prawa — Grzywny — Waga i czas trwania naruszenia — Okoliczności łączące — Współpraca)..... 17	17
2013/C 189/32	Sprawa T-437/10: Wyrok Sądu z dnia 16 maja 2013 r. — Cap granen & producten przeciwko Komisji (Odpowiedzialność pozaumowna — Przywóz pszenicy twardej wysokiej jakości — Należności celne przywozowe — Rozporządzenie (WE) nr 919/2009 — Rozporządzenie (WE) nr 1249/96 — Wystarczająco istotne naruszenie normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom — Szkoda materialna — Związek przyczynowy) 17	17
2013/C 189/33	Sprawa T-508/10: Wyrok Sądu z dnia 16 maja 2013 r. — Seba Diş Tıcaret ve Nakliyat przeciwko OHIM — von Eicken (SEBA TRADITION) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Graficzny wspólnotowy znak towarowy SEBA TRADITION — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy JOHANN WILHELM VON EICKEN TRADITION — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009) 18	18
2013/C 189/34	Sprawa T-530/10: Wyrok Sądu z dnia 16 maja 2013 r. — Reber przeciwko OHIM — Klusmeier (Wolfgang Amadeus Mozart PREMIUM) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Wolfgang Amadeus Mozart PREMIUM — Wcześniejsze graficzne krajowe znaki towarowe W. Amadeus Mozart — Brak rzeczywistego używania wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 15 ust. 1 akapit pierwszy i art. 15 ust. 1 akapit drugi lit. a) oraz art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009)..... 18	18
2013/C 189/35	Sprawa T-80/11: Wyrok Sądu z dnia 16 maja 2013 r. — Nath Kalsi przeciwko OHIM — American Clothing Associates (RIDGE WOOD) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego RIDGE WOOD — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy River Woods North-Eastern Suppliers — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009) 18	18
2013/C 189/36	Sprawa T-281/11 P: Wyrok Sądu z dnia 16 maja 2013 r. — Canga Fano przeciwko Radzie (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Awans — Postępowanie w sprawie oceny za rok 2009 — Decyzja o nieawansowaniu skarżącego do grupy szaszerowania AD 13 — Porównanie osiągnięć — Kontrola sądowa oczywistego błędu w ocenie) 19	19
2013/C 189/37	Sprawa T-294/11: Wyrok Sądu z dnia 17 maja 2013 r. — Grecja przeciwko Komisji (EFOGR — Sekcja Gwarancji — EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania — Olej z oliwek — Rośliny uprawne — Oczywisty błąd w ocenie — Podwyższenie współczynnika korekty ryczałtowej z powodu ponownego naruszenia — Wpływ reformy WPR na korektę ryczałtową — Proporcjonalność — Charakter wydatków przeznaczonych do określenia GIS dla oliwek) 19	19

2013/C 189/38	Sprawa T-335/11: Wyrok Sądu z dnia 17 maja 2013 r. — Bułgaria przeciwko Komisji (EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania — Jednolita płatność obszarowa — Obszary o niekorzystnych warunkach gospodarowania — Uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie — Funkcjonowanie systemu informacji geograficznej i systemu identyfikacji działek rolnych — Artykuł 31 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 — Proporcjonalność — Pewność prawa — Obowiązek uzasadnienia) 19	19
2013/C 189/39	Sprawa T-356/11: Wyrok Sądu z dnia 16 maja 2013 r. — Restoin przeciwko OHIM (EQUIPMENT) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego EQUIPMENT — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009) 20	20
2013/C 189/40	Sprawa T-392/11: Wyrok Sądu z dnia 16 maja 2013 r. — Iran Transfo przeciwko Radzie (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Iranu w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Obowiązek uzasadnienia — Oczywisty błąd w ocenie) 20	20
2013/C 189/41	Sprawa T-502/11: Wyrok Sądu z dnia 17 maja 2013 r. — Sanofi Pasteur MSD przeciwko OHIM — Mundipharma (graficzne przedstawienie krzyżujących się sierpów) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w przedmiocie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego przedstawiającego dwa krzyżujące się sierpy — Wcześniejsze krajowe i międzynarodowe graficzne znaki towarowe przedstawiające dwie krzyżujące się wstążki — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009) 21	21
2013/C 189/42	Sprawa T-104/12: Wyrok Sądu z dnia 16 maja 2013 r. — Verus przeciwko OHIM — Performance Industries Manufacturing (VORTEX) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w przedmiocie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego VORTEX — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy VORTEX — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Prawo pierwszeństwa — Artykuł 29 rozporządzenia nr 207/2009 — Częściowe zrzeczenie się — Artykuł 50 rozporządzenia nr 207/2009 — Naruszenie prawa do bycia wysłuchanym — Artykuł 75 zdanie drugie rozporządzenia nr 207/2009) 21	21
2013/C 189/43	Sprawa T-231/12: Wyrok Sądu z dnia 17 maja 2013 r. — Rocket Dog Brands przeciwko OHIM — Julius-K9 (JULIUS K9) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w przedmiocie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego JULIUS K9 — Wcześniejsze graficzne wspólnotowe znaki towarowe K9 — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009) 21	21
2013/C 189/44	Sprawa T-353/12: Wyrok Sądu z dnia 16 maja 2013 r. — Aleris przeciwko OHIM — Carefusion 303 (ALARIS) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Słowny wspólnotowy znak towarowy ALARIS — Rzeczywiste używanie znaku towarowego — Artykuł 51 ust. 1 lit. a) i art. 51 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009) 22	22
2013/C 189/45	Sprawa T-273/11: Postanowienie Sądu z dnia 14 maja 2013 r. — Régie Networks i NRJ Global przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — Program pomocy wdrożony przez Francję na rzecz radiofonii — Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń — Brak interesu prawnego — Oczywista niedopuszczalność) 22	22
2013/C 189/46	Sprawa T-559/11: Postanowienie Sądu z dnia 16 maja 2013 r. — BytyOKD przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — Zbycie przez Republikę Czeską w ramach prywatyzacji mniejszościowego udziału w spółce OKD — Decyzja stwierdzająca brak pomocy państwa — Stowarzyszenie zawodowe — Brak indywidualnego oddziaływania — Pojęcie zainteresowanego — Niedopuszczalność) 22	22

2013/C 189/47	Sprawa T-577/11: Postanowienie Sądu z dnia 6 maja 2013 r. — Ethniko kai Kapodistriako Panepistimio Athinon przeciwko ECDC (Skarga o stwierdzenie nieważności — Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Świadczenie na rzecz ECDC usług systematycznego badania i udzielania porad ekspertów dotyczących efektywności typowania molekularnego patogenów wirusowych dla zdrowia publicznego — Odrzucenie oferty jednego z oferentów — Skarga częściowo oczywiście niedopuszczalna i częściowo oczywiście pozbawiona jakiegokolwiek podstawy prawnej)	23
2013/C 189/48	Sprawa T-198/12 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 15 maja 2013 r. — Niemcy przeciwko Komisji (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Dopuszczalne wartości dla antymonu, arsenu, baru, ołowiu i rtęci obecnych w zabawkach — Odmowa Komisji zatwierdzenia w całości notyfikowanych przez władze niemieckie przepisów krajowych utrzymujących dopuszczalne wartości dla tych substancji — Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych — Dopuszczalność — Pilny charakter — Fumus boni iuris — Wyważenie interesów)	23
2013/C 189/49	Sprawa T-246/12: Postanowienie Sądu z dnia 7 maja 2013 r. — Cat Media Pty przeciwko OHIM — Avon Products (RETANEW) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wycofanie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)	24
2013/C 189/50	Sprawa T-405/12: Postanowienie Sądu z dnia 17 maja 2013 r. — FH przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie lub zadośćuczynienie — Decyzja Komisji w sprawie odebrania skarżącemu przepustek do jej budynków — Skarga o stwierdzenie nieważności — Brak interesu prawnego — Niedopuszczalność — Skarga o odszkodowanie lub zadośćuczynienie — Związek przyczynowy — Szkoda — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej)	24
2013/C 189/51	Sprawa T-44/13 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 25 kwietnia 2013 r. — AbbVie przeciwko EMA (Środek tymczasowy — Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Znajdujące się w posiadaniu EMA dokumenty zawierające informacje przedstawione przez przedsiębiorstwo w ramach jego wniosku o pozwolenie na dopuszczenie produktu leczniczego do obrotu — Decyzja o przyznaniu dostępu do dokumentów osobie trzeciej — Wniosek o zawieszenie wykonania — Pilny charakter — Fumus boni iuris — Wyważenie interesów)	24
2013/C 189/52	Sprawa T-73/13 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 25 kwietnia 2013 r. — InterMune UK i in. przeciwko EMA (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dokumenty posiadane przez EMA, zawierające informacje przekazane przez przedsiębiorstwo w ramach wniosku o dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego — Decyzja o udzieleniu osobie trzeciej dostępu do dokumentu — Wniosek o zawieszenie wykonania — Pilny charakter — Fumus boni iuris — Wyważenie interesów)	25
2013/C 189/53	Sprawa T-217/13: Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2013 r. — Saf-Holland przeciwko OHIM (INTEGRAL)	25
2013/C 189/54	Sprawa T-218/13: Skarga wniesiona w dniu 18 kwietnia 2013 r. — Nutrexpa przeciwko OHIM — Kraft Foods Italia Intellectual Property (Cuétara Maria ORO)	26
2013/C 189/55	Sprawa T-228/13: Skarga wniesiona w dniu 19 kwietnia 2013 r. — NIIT Insurance Technologies przeciwko OHIM (EXACT)	26
2013/C 189/56	Sprawa T-245/13: Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2013 r. — Zjednoczone Królestwo przeciwko Komisji	27
2013/C 189/57	Sprawa T-251/13: Skarga wniesiona w dniu 6 maja 2013 r. — Gemeente Nijmegen przeciwko Komisji	27

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

(2013/C 189/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 178 z 22.6.2013.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 171 z 15.6.2013.

Dz.U. C 164 z 8.6.2013.

Dz.U. C 156 z 1.6.2013.

Dz.U. C 147 z 25.5.2013.

Dz.U. C 141 z 18.5.2013.

Dz.U. C 129 z 4.5.2013.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 26 marca 2013 r. — Holger Forstmann Transporte GmbH & Co. KG przeciwko Hauptzollamt Münster

(Sprawa C-152/13)

(2013/C 189/02)

*Język postępowania: niemiecki***Sąd odsyłający**

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* Holger Forstmann Transporte GmbH & Co. KG*Strona pozwana:* Hauptzollamt Münster**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy pojęcie wytwórcy w rozumieniu art. 24 ust. 2 tiret pierwsze dyrektywy Rady 2003/96/WE⁽¹⁾ z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono również producentów nadwozi lub dilerów samochodowych, jeżeli zbiornik paliwa został przez nich zamontowany w ramach procesu produkcji pojazdu silnikowego i ze względów technicznych lub gospodarczych proces produkcji został przeprowadzony w drodze podziału pracy przez kilka niezależnych przedsiębiorstw?
- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze należy udzielić odpowiedzi twierdzącej: jak należy interpretować w tych wypadkach przesłankę określoną w art. 24 ust. 2 tiret pierwsze dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej, zgodnie z którą musi chodzić zawsze o pojazdy silnikowe „tego samego rodzaju”?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 28 marca 2013 r. — Digibet Ltd, Gert Albers przeciwko Westdeutsche Lotterie GmbH & Co. OHG

(Sprawa C-156/13)

(2013/C 189/03)

*Język postępowania: niemiecki***Sąd odsyłający**

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* Digibet Ltd, Gert Albers*Strona pozwana:* Westdeutsche Lotterie GmbH & Co. OHG**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy występuje niespójne ograniczenie działalności sektora gier losowych,
 - jeżeli z jednej strony w państwie członkowskim o strukturze federalnej organizacja publicznych gier losowych w Internecie i pośrednictwo w nich są zgodnie z prawem obowiązującym w zdecydowanej większości krajów związkowych zasadniczo zakazane i mogą zostać wyjątkowo dozwolone — bez przysługującego roszczenia — jedynie w odniesieniu do loterii i zakładów sportowych w celu stworzenia odpowiedniej alternatywy do oferty nielegalnych gier losowych oraz zapobieżenia ich rozwojowi i rozprzestrzenianiu się,
 - gdy z drugiej strony w jednym z krajów związkowych tego państwa członkowskiego zgodnie z prawem obowiązującym w tym kraju w przypadku spełnienia określonych obiektywnych przesłanek każdemu obywatelowi Unii oraz każdej zrównanej z nim osobie prawnej musi zostać udzielone zezwolenie na dystrybucję zakładów sportowych w Internecie, co w konsekwencji może ograniczyć przydatność obowiązujących w pozostałych krajach związkowych ograniczeń dystrybucji zakładów losowych w Internecie przyjętych dla osiągnięcia uzasadnionych celów dobra publicznego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 283, s. 51.

- 2) Czy odpowiedź na pytanie pierwsze zależy od tego, czy odmienny stan prawny w jednym kraju związkowym uchyla lub znacznie narusza przydatność obowiązujących w pozostałych krajach związkowych ograniczeń gier losowych do osiągnięcia realizowanych przez te przepisy uzasadnionych celów dobra publicznego?

W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

- 3) Czy niespójność ta zostanie usunięta przez to, że kraj związkowy z odmienną regulacją przejmie ograniczenia dotyczące gier losowych obowiązujące w pozostałych krajach związkowych, chociaż dotychczasowe, bardziej korzystne uregulowania dotyczące gier losowych w Internecie będą w tym kraju związkowym obowiązywać nadal w wieloletnim okresie przejściowym z uwagi na udzielone tam już koncesje, ponieważ zezwoleń tych nie można cofnąć lub można cofnięte jedynie za zapłatą trudnych do poniesienia przez ten kraj związkowy odszkodowań?
- 4) Czy odpowiedź na trzecie pytanie zależy od tego, czy w wieloletnim okresie przejściowym ograniczenia dotyczące gier losowych obowiązujące w pozostałych krajach związkowych utracą swoją przydatność lub też ich przydatność zostanie znacznie ograniczona?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Włochy) w dniu 29 marca 2013 r. — Idrodinamica Spurgo Velox i in. przeciwko Acquedotto Pugliese SpA

(Sprawa C-161/13)

(2013/C 189/04)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Idrodinamica Spurgo Velox i in.

Druga strona postępowania: Acquedotto Pugliese SpA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1, 2a, 2c i 2f dyrektywy 1992/13/EWG⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że termin na wniesienie odwołania zmierzającego do ustalenia naruszenia przepisów dotyczących udzielania zamówień publicznych biegnie od dnia, w którym wnoszący odwołanie dowiedział się lub powinien był dowiedzieć się o naruszeniu przy zachowaniu zwykłej staranności?
- 2) Czy art. 1, 2a, 2c i 2f dyrektywy 1992/13/EWG stoją na przeszkodzie krajowym przepisom procesowym lub praktykom interpretacyjnym (...), które pozwalają sądowi na

stwierdzenie niedopuszczalności odwołania zmierzającego do ustalenia naruszenia przepisów dotyczących udzielania zamówień publicznych, jeżeli wnoszący odwołanie dowiedział się o naruszeniu po formalnym zawiadomieniu o treści ostatecznej decyzji o udzieleniu zamówienia z powodu zachowania podmiotu zamawiającego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. koordynująca przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji; Dz.U. L 76, s. 14.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 12 kwietnia 2013 r. — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank przeciwko L.F. Evans

(Sprawa C-179/13)

(2013/C 189/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb)

Strona pozwana: L.F. Evans

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 lub art. 16 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że osoba taka jak L.F. Evans, która jest obywatelką państwa członkowskiego, skorzystała z prawa do swobodnego przemieszczania się pracowników, podlega niderlandzkim przepisom w dziedzinie zabezpieczenia społecznego i następnie podjęła zatrudnienie jako członek personelu konsulatu generalnego Stanów Zjednoczonych Ameryki w Niderlandach, przed rozpoczęciem tej działalności nie jest już objęta podmiotowym zakresem stosowania rzeczzonego rozporządzenia?

W wypadku odpowiedzi przeczącej:

- 2) a) Czy art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 lub art. 7 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że stosowanie statusu osoby uprzywilejowanej do L.F. Evans, który w niniejszym wypadku polega m.in. na zwolnieniu z obowiązku zabezpieczenia społecznego i zapłaty składek na nie należy uważać za wystarczające uzasadnienie zastosowanego odmiennego traktowania ze względu na przynależność państwową?

- b) Jakie znaczenie należy w tym kontekście przypisać okoliczności, że L.F. Evans w grudniu 1999 r. na zapytanie dokonała wyboru utrzymania statusu osoby uprzywilejowanej?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, s. 2).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Industrial Tribunals (Irlandia Północna) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 13 kwietnia 2013 r. — Valerie Lyttle, Sarah Louise Halliday, Clara Lyttle, Tanya McGerty przeciwko Bluebird UK Bidco 2 Limited

(Sprawa C-182/13)

(2013/C 189/06)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Industrial Tribunals

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Valerie Lyttle, Sarah Louise Halliday, Clara Lyttle, Tanya McGerty

Strona pozwana: Bluebird UK Bidco 2 Limited

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w kontekście art. 1 ust. 1 lit. a) pkt ii) dyrektywy Rady 98/59/WE ⁽¹⁾ termin przedsiębiorstwo (zakład) ma to samo znaczenie, co w kontekście art. 1 ust. 1 lit. a) pkt i) tej dyrektywy?
- 2) W przeciwnym wypadku, czy przedsiębiorstwo (zakład) w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. a) pkt ii) może stanowić jednostka organizacyjna przedsiębiorstwa składająca się lub obejmująca więcej niż jedną lokalną jednostkę zatrudnienia?
- 3) Czy użyte w art. 1 ust. 1 lit. a) pkt ii) dyrektywy wyrażenie „przynajmniej 20” odnosi się do liczby zwolnień we wszystkich przedsiębiorstwach (zakładach) pracodawcy, czy też odnosi się do liczby zwolnień w danym przedsiębiorstwie (zakładzie)? Innymi słowy, czy „20” odnosi się do 20 zwolnień w konkretnym przedsiębiorstwie (zakładzie) czy do 20 zwolnień w ogóle?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych (Dz.U. L 225, s. 16)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 12 kwietnia 2013 r. — Fazenda Pública przeciwko Banco Mais SA

(Sprawa C-183/13)

(2013/C 189/07)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fazenda Pública.

Strona pozwana: Banco Mais SA.

Pytania prejudycjalne

Czy w umowie leasingu finansowego, w którym klient płaci ratę, która składa się ze spłaty kapitału, odsetek i innych ciężarów, rata ta powinna wchodzić czy też nie w całości do mianownika części pro rata, czy też przeciwnie, w mianowniku należy uwzględnić jedynie odsetki, ponieważ stanowią one wynagrodzenie, zysk, którą przynosi działalność bankowa z tytułu umowy leasingu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social de Barcelona (Hiszpania) w dniu 15 kwietnia 2013 r. — Antonio Márquez Samohano przeciwko Universitat Pompeu Fabra

(Sprawa C-190/13)

(2013/C 189/08)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Antonio Márquez Samohano

Strona pozwana: Universitat Pompeu Fabra

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy klauzula 5 porozumienia ramowego załączonego do dyrektywy Rady 1999/70/WE ⁽¹⁾ z dnia 28 czerwca 1999 r. w sprawie pracy na czas określony powinna być interpretowana w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie krajowemu uregulowaniu prawnemu, takiemu jak art. 48 i 53 ustawy organicznej 6/2001 o uniwersytetach z dnia 21 grudnia 2001 r., które nie ustanawia ograniczenia czasowego dla kolejnych umów o pracę w sytuacji, gdy w prawie krajowym nie istnieje żaden środek zmierzający do zapobiegania nadużyciom wynikającym z wykorzystywania kolejnych umów o pracę na czas określony zawieranych z profesorami uniwersyteckimi?

2) Czy pojęcie „pracownika zatrudnionego na czas nieokreślony” zdefiniowane w klauzuli 3 porozumienia ramowego załączonego do dyrektywy 1999/70/WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się mu przepis taki jak ust. 1 § 2 piętnastego postanowienia dodatkowego statutu pracowników, który stanowi, iż wygaśnięcie jego umowy o pracę może nastąpić w przypadku obsadzenia przez administrację zajmowanego przez niego stanowiska pracy?

3) Jeżeli właściwym środkiem zmierzającym do unikania i karania nadużyć przy wykorzystaniu kolejnych umów o pracę na czas określony w sektorze prywatnym jest w prawie krajowym przyznanie pracownikom, których uznano za pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony, prawa do odszkodowania w przypadku wygaśnięcia umowy z przyczyn od nich niezależnych i brak jest jakiegokolwiek równorzędnego środka w sektorze publicznym, czy odpowiednim środkiem w rozumieniu klauzuli 5 porozumienia ramowego załączonego do dyrektywy 1999/70/WE jest środek, który przyznaje jednakowe prawo do ustawowego odszkodowania pracownikom sektora prywatnego zatrudnionym na czas nieokreślony jak i pracownikom administracji publicznej zatrudnionym na czas nieokreślony?

(¹) Dz.U. L 175, s. 43

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 29 stycznia 2013 r. w sprawie T-283/11 Fon Wireless Ltd. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 15 kwietnia 2013 r. przez nfon AG

(Sprawa C-193/13 P)

(2013/C 189/09)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: nfon AG (przedstawiciel: adwokat V. von Bomhard)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Fon Wireless Ltd.

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie zaskarżonego wyroku;

— posiłkowo, uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie dotyczącym przyznania istnienia prawdopodobieństwa wprowa-

dzenia w błąd z powodu wcześniejszego graficznego wspólnotowego znaku towarowego nr 4719738 „fon”;

— obciążenie skarżącej w pierwszej instancji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie zostało wniesione od wyroku Sądu z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie T-283/11, na mocy którego Sąd zmienił decyzję Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 18 marca 2011 r. (sprawa R 1017/2009-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Fon Wireless Ltd. a nfon AG w ten sposób, że wniesione do Izby Odwoławczej przez nfon AG zostało oddalone.

Wnosząca odwołanie podnosi jako jedyny zarzut naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego. Badanie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 winno być przeprowadzone w drodze całościowej oceny, z uwzględnieniem wszystkich istotnych okoliczności danego przypadku. Wymóg ten został naruszony pod trzema względami: z uwagi na błędne ustalenie, w ramach porównania oznaczeń, mających charakter odróżniający elementów kolidujących ze sobą znaków, nieprawidłowe automatyczne działanie przy ocenie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd i brak całościowej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd z powodu niewystarczającego uwzględnienia nieznacznie odróżniającego charakteru elementu „fon”.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social 1 de Benidorm (Hiszpania) w dniu 16 kwietnia 2013 r. — Víctor Manuel Julián Hernández i inni przeciwko Puntal Arquitectura S.L. i innym

(Sprawa C-198/13)

(2013/C 189/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social 1 de Benidorm

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Víctor Manuel Julián Hernández i in.

Strona pozwana: Puntal Arquitectura S.L. i in.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy art. 57 Estatuto de los Trabajadores (statutu pracowników) w związku z art. 116 ust. 2 Texto Refundido de la Ley de Procedimiento Laboral (tekstu jednolitego ustawy o postępowaniu w sprawach pracowniczych) leżące u podstaw praktyki Królestwa Hiszpanii polegającej na wypłacaniu bezpośrednio pracownikom, w przypadku niewypłacalności pracodawcy, tzw. „salarios de tramitación” — wynagrodzenia za czas trwania postępowania należnego za okres rozpoczynający się po upływie 60. (obecnie 90.) dnia roboczego po wniesieniu powództwa do właściwego sądu są objęte zakresem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy⁽¹⁾, a w szczególności przepisami jej art. 1 ust. 1, art. 2 ust. 3, art. 2 ust. 4, art. 3, 5 i art. 11?
- 2) Jeżeli odpowiedź na powyższe pytanie będzie twierdząca, to czy praktyka państwa — Królestwa Hiszpanii, polegająca na wypłacaniu bezpośrednio pracownikom, w przypadku niewypłacalności pracodawcy, tzw. „salarios de tramitación” — wynagrodzenia za czas trwania postępowania należnego za okres rozpoczynający się po upływie 60. (obecnie 90.) dnia roboczego po złożeniu pozwu, lecz jedynie w wypadkach, gdy rozwiązanie umowy o pracę zostało przez sąd uznane za niezgodne z prawem, nie zaś w wypadku stwierdzenia przez sąd jego nieważności, jest sprzeczna z art. 20 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej⁽²⁾, a w szczególności z zasadą ogólną równości i niedyskryminacji zawartą w prawie Unii Europejskiej?
- 3) W kontekście poprzedniego pytania — czy sąd taki jak sąd odsyłający może odstąpić od stosowania norm prawnych, które umożliwiają państwu — Królestwu Hiszpanii wypłacanie bezpośrednio pracownikom, w przypadku niewypłacalności pracodawcy, tzw. „salarios de tramitación” — wynagrodzenia za czas trwania postępowania należnego za okres rozpoczynający się po upływie 60. (obecnie 90.) dnia roboczego po wniesieniu powództwa, lecz jedynie w wypadkach, gdy rozwiązanie umowy o pracę zostało przez sąd uznane za niezgodne z prawem, nie zaś w wypadku stwierdzenia przez sąd jego nieważności, jeżeli między tymi dwoma sytuacjami nie stwierdza się żadnych obiektywnych różnic w kontekście rozpatrywanej materii (wynagrodzenia za czas trwania postępowania)?

⁽¹⁾ Dz.U. L 283, s. 36

⁽²⁾ Dz.U. 2000, L 364, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Brussel (Belgia) w dniu 17 kwietnia 2013 r. — Johan Deckmyn, Vrijheidsfonds VZW przeciwko Helenie Vandersteen i in.

(Sprawa C-201/13)

(2013/C 189/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Johan Deckmyn, Vrijheidsfonds VZW

Druga strona postępowania: Helena Vandersteen, Christiane Vandersteen, Liliana Vandersteen, Isabelle Vandersteen, Rita Dupont, Amoras II CVOH, WPG Uitgevers België

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „parodia” jest autonomicznym pojęciem prawa Unii?
- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź twierdząca, to czy parodia powinna spełniać następujące przesłanki lub posiadać następujące cechy:
 - wykazywać własny oryginalny charakter (oryginalność);
 - wykazywać ten charakter w taki sposób, aby parodii nie można było racjonalnie przypisać autorowi oryginalnego utworu;
 - wywoływać humor lub kpinę, niezależnie od tego, czy ewentualnie wyrażona przy tym krytyka dotyczy oryginalnego utworu lub innej rzeczy bądź osoby;
 - wymieniać źródło parodiowanego utworu?
- 3) Czy utwór powinien ponadto spełniać inne przesłanki lub posiadać inne cechy, aby można go było zakwalifikować jako parodię?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) w dniu 17 kwietnia 2013 r. — Sean Ambrose McCarthy, Helena Patricia McCarthy Rodriguez, Natasha Caley McCarthy Rodriguez przeciwko Secretary of State for the Home Department

(Sprawa C-202/13)

(2013/C 189/12)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sean Ambrose McCarthy, Helena Patricia McCarthy Rodriguez, Natasha Caley McCarthy Rodriguez

Strona pozwana: Secretary of State for the Home Department

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 35 dyrektywy 2004/38/WE⁽¹⁾ w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich (zwanej dalej „dyrektywą”) uprawnia państwo członkowskie do wprowadzenia powszechnie obowiązującego środka w celu odmowy, zniesienia lub wycofania prawa przyznanego w art. 5 ust. 2 dyrektywy zwalniającego członków rodziny niebędących obywatelami Unii, którzy są posiadaczami kart pobytu wydanych na podstawie art. 10 dyrektywy (zwanych dalej „posiadaczami kart pobytu”) z wymogu posiadania wizy?

- 2) Czy art. 1 Protokołu nr 20 w sprawie stosowania niektórych aspektów artykułu 26 traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii uprawnia Zjednoczone Królestwo do wymagania od posiadaczy kart pobytu posiadania wizy wjazdowej, która powinna być uzyskana przed przybyciem na granicę?
- 3) Jeżeli odpowiedź na pytanie 1 lub pytanie 2 jest twierdząca, czy podejście Zjednoczonego Królestwa do posiadaczy kart pobytu jest w niniejszej sprawie uzasadnione, mając na uwadze podsumowany w postanowieniu sądu odsyłającego materiał dowodowy?

(¹) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 18 kwietnia 2013 r. — Hauck GmbH & Co. KG przeciwko Stokke A/S e.a.

(Sprawa C-205/13)

(2013/C 189/13)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hauck GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Stokke A/S, Stokke Nederland BV, Peter Opsvik, Peter Opsvik A/S

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Czy w przypadku podstawy odmowy względnie podstawy stwierdzenia nieważności z art. 3 ust. 1 lit. e) pkt (i) dyrektywy 89/104/EWG (¹) w brzmieniu skodyfikowanym dyrektywą 2008/95/WE (²), w myśl którego znaki towarowe w postaci trójwymiarowego kształtu nie mogą składać się wyłącznie z samego kształtu towaru wynikającego z rodzaju samych towarów, chodzi o kształt niezbędny dla funkcji towaru albo czy już można mówić o kształcie, gdy towar posiada jedną lub więcej istotnych cech użytkowych, których konsument prawdopodobnie szuka także u konkurencji?

- b) Jak należy interpretować przepis, jeżeli nie dotyczy żadnej z tych dwóch alternatyw?

- 2) a) Czy w przypadku podstawy odmowy względnie podstawy stwierdzenia nieważności z art. 3 ust. 1 lit. e) pkt (iii) dyrektywy 89/104/EWG w brzmieniu skodyfikowanym dyrektywą 2008/95/WE, w myśl którego znaki towarowe w postaci trójwymiarowego kształtu nie mogą składać się wyłącznie z samego kształtu zwiększającego znacznie wartość towaru, o powód (wzgl. powody) decyzji danego kręgu odbiorców o zakupie?

- b) Czy „kształt nadający towarowi istotną wartość” w rozumieniu ww. przepisu występuje tylko wówczas, gdy kształt ten w porównaniu z innymi właściwościami (jak np. bezpieczeństwo, wygoda, przydatność do krzesełek dziecięcych), należy postrzegać jako istotniejszą wzgl. dominującą wartość, albo czy można także mówić o takim kształcie, gdy towar obok tej wartości posiada inne, również postrzegane jako istotne?

- c) Czy dla odpowiedzi na pytanie drugie a) i b) ma znaczenie opinia większości konsultowanego kręgu odbiorców albo czy sądy mogą ustalić, że dla postrzegania danej cechy jako „istotnej” w rozumieniu ww. przepisów wystarczy już opinia części kręgu odbiorców?

- d) O ile odpada odpowiedź na pytanie drugie c) w ww. rozumieniu: Jaki wymóg należy ustanowić co do zakresu danej części odbiorców?

- 3) Czy art. 3 ust. 1 dyrektywy 89/104/EWG w brzmieniu skodyfikowanym dyrektywą 2008/95/WE należy interpretować w ten sposób, że wymieniona pod lit. e) podstawa wyłączenia zachodzi również wówczas, kiedy znak towarowy w postaci trójwymiarowego kształtu zawiera oznaczenie, do którego stosuje się pkt (i) i które ponadto podpada pod zakres pkt (iii)?

(¹) Pierwsza dyrektywa Rady z dnia 21 grudnia 1988 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (89/104/EWG), Dz.U. L 40, s. 1

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (wersja skodyfikowana), Dz.U. L. 299 s. 25

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 18 kwietnia 2013 r. — Wagenborg Passagiersdiensten BV i in. przeciwko Minister van Infrastructuur en Milieu, inni uczestnicy postępowania: Wagenborg Passagiersdiensten BV, Terschellinger Stoombootmaatschappij BV

(Sprawa C-207/13)

(2013/C 189/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Wagenborg Passagiersdiensten BV, Eigen Veerdiens Terschelling BV, MPS Stortemelk BV, MPS Willem Barentsz BV, MS Spathoek NV, G.A.F. Lakeman, działający pod firmą Rederij Waddentransport

Strona pozwana: Minister van Infrastructuur en Milieu

Inni uczestnicy postępowania: Wagenborg Passagiersdiensten BV, Terschellinger Stoombootmaatschappij BV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy oznaczenie niderlandzkiej części Morza Wattowego jako wód śródlądowych (wody rejonu 2) w załączniku I do dyrektywy 2006/87⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie zastosowaniu rozporządzenia Rady (EWG) nr 3577/92 do publicznego transportu pasażerskiego na Morzu Wattowym pomiędzy niderlandzkim lądem stałym a Wyspami Fryzyjskimi Terschelling, Vlieland, Ameland i Schiermonnikoog?
- 2) Czy możliwość zastosowania rozporządzenia nr 3577/92 stoi na przeszkodzie zastosowaniu rozporządzenia nr 1370/2007⁽²⁾ mając na uwadze art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 1370/2007?
- 3) Czy państwa członkowskie mogą na podstawie art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 1370/2007 uznać za stosowną wyłącznie jedną lub więcej części rozporządzenia, w niniejszym przypadku art. 5 ust. 3 i związany z nim art. 5 ust. 4 w odniesieniu do publicznego transportu pasażerskiego na drogach wodnych?
- 4) Czy zawarty w art. 5 ust. 4 rozporządzenia nr 1370/2007 wyjątek, w szczególności wskazane w nim kryterium odległości wynoszące 300 000 km, może zostać (bez trudności) uznane za stosowne w odniesieniu do publicznego transportu pasażerskiego na drogach wodnych?
- 5) Jeżeli na pytanie 4 zostanie udzielona odpowiedź twierdząca: jakie skutki wiążą się wówczas z okolicznością, że w tym przypadku zostały udzielone koncesje na publiczny transport pasażerski przy braku spełnienia przesłanek art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 1370/2007?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2006/87/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiająca wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej i uchylająca dyrektywę Rady 82/714/EWG (Dz.U. L 389, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz.U. L 315 s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 18 kwietnia 2013 r. — Glaxosmithline Biologicals SA, Glaxosmithkline Biologicals, Niederlassung der Smithkline Beecham Pharma GmbH & Co. KG przeciwko Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Sprawa C-210/13)

(2013/C 189/15)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Glaxosmithline Biologicals SA, Glaxosmithkline Biologicals, Niederlassung der Smithkline Beecham Pharma GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy adjuwant, który samodzielnie nie posiada efektu terapeutycznego, ale który zwiększa efekt terapeutyczny antygeny w połączeniu z tym antygenem w szczepionce, stanowi „aktywny składnik” w rozumieniu art. 1 lit. b) rozporządzenia 469/2009/WE⁽¹⁾?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy połączenie takiego adjuwantu z antygenem można jednak uznać za „mieszaninę aktywnych składników” w rozumieniu art. 1 lit. b) rozporządzenia 469/2009/WE?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczące dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (wersja ujednolicona) (Dz.U. L 152, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 23 kwietnia 2013 r. — Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Alexandria przeciwko George'owi Ciocoiu

(Sprawa C-214/13)

(2013/C 189/16)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Alexandria

Druga strona postępowania: George Ciocoiu

Pytania prejudycjalne

Czy art. 110 TFUE sprzeciwia się stosowaniu przez państwo członkowskie podatku od zanieczyszczeń emitowanych przez używany (z drugiej ręki) pojazd silnikowy pochodzący z innych państw członkowskich Unii Europejskiej przy pierwszej rejestracji tego pojazdu w danym państwie członkowskim, podczas gdy zapłata tego samego podatku, choć jest przewidziana przez akt normatywny jako należna również w wypadku istniejących na rynku wewnętrznym używanych (z drugiej ręki) pojazdów silnikowych podobnych pod względem wieku, stanu technicznego i przebiegu, przy pierwszym przeniesieniu ich własności, została następnie zawieszona przez akt normatywny z mocą ustawy?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgerichts (Niemcy) w dniu 24 kwietnia 2013 r. — Oberbank AG przeciwko Deutscher Sparkassen- und Giroverband e.V.

(Sprawa C-217/13)

(2013/C 189/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundespatentgericht.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Oberbank AG

Strona pozwana: Deutscher Sparkassen- und Giroverband e.V.

Interwenient: Deutsches Patent- und Markenamt

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 1 i 3 dyrektywy ⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie wykładni prawa krajowego, według której w przypadku znaku towarowego w postaci abstrakcyjnego koloru (tutaj: czerwony HKS 13) używanego w odniesieniu do usług sektora finansowego, przeprowadzone wśród konsumentów badanie opinii publicznej musi wykazać zweryfikowany poziom rozpoznawalności wynoszący co najmniej 70 %, aby móc przyjąć, że w następstwie jego używania znak towarowy uzyskał charakter odróżniający?
- 2) Czy art. 3 ust. 3 zdanie pierwsze dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że moment złożenia wniosku o rejestrację znaku towarowego, a nie moment jego rejestracji, jest decydujący również wtedy, gdy właściciel znaku towarowego podnosi w ramach obrony przed wnioskiem o stwierdzenie nieważności znaku towarowego, że znak ten uzyskał charakter odróżniający w następstwie jego używania w każdym razie po upływie trzech lat od daty złożenia wniosku o rejestrację, aczkolwiek jeszcze przed datą rejestracji?
- 3) W przypadku, gdy w ww. okolicznościach znaczenie ma moment złożenia wniosku o rejestrację:

Czy należy stwierdzić nieważność znaku towarowego już wtedy, jeśli nie jest jasne i nie może już zostać wyjaśnione, czy w momencie złożenia wniosku o rejestrację znak ten uzyskał charakter odróżniający w następstwie jego używania albo czy stwierdzenie nieważności tego znaku wymaga, aby wnoszący o stwierdzenie nieważności znaku wykazał, że w momencie zgłoszenia wniosku o rejestrację znak towarowy nie uzyskał charakteru odróżniającego w następstwie jego używania?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych, Dz.U. L 299, s. 25

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgericht (Niemcy) w dniu 24 kwietnia 2013 r. — Banco Santander SA, Santander Consumerbank AG przeciwko Deutscher Sparkassen- und Giroverband e.V.

(Sprawa C-218/13)

(2013/C 189/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundespatentgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Banco Santander SA, Santander Consumer Bank AG

Strona pozwana: Deutscher Sparkassen- und Giroverband e.V.

Interwenient: Deutsches Patent- und Markenamt

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 1 i 3 dyrektywy ⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie wykładni prawa krajowego, według której w przypadku znaku towarowego w postaci abstrakcyjnego koloru (tutaj: czerwony HKS 13) używanego w odniesieniu do usług sektora finansowego, przeprowadzone wśród konsumentów badanie opinii publicznej musi wykazać zweryfikowany poziom rozpoznawalności wynoszący co najmniej 70 %, aby móc przyjąć, że w następstwie jego używania znak towarowy uzyskał charakter odróżniający?
- 2) Czy art. 3 ust. 3 zdanie pierwsze dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że moment złożenia wniosku o rejestrację znaku towarowego, a nie moment jego rejestracji, jest decydujący również wtedy, gdy właściciel znaku towarowego podnosi w ramach obrony przed wnioskiem o stwierdzenie nieważności znaku towarowego, że znak ten uzyskał charakter odróżniający w następstwie jego używania w każdym razie po upływie trzech lat od daty złożenia wniosku o rejestrację, aczkolwiek jeszcze przed datą rejestracji?

- 3) W przypadku, gdy w ww. okolicznościach znaczenie ma moment złożenia wniosku o rejestrację:

Czy należy stwierdzić nieważność znaku towarowego już wtedy, jeśli nie jest jasne i nie może już zostać wyjaśnione, czy w momencie złożenia wniosku o rejestrację znak ten uzyskał charakter odróżniający w następstwie jego używania albo czy stwierdzenie nieważności tego znaku wymaga, aby wnoszący o stwierdzenie nieważności znaku wykazał, że w momencie zgłoszenia wniosku o rejestrację znak towarowy nie uzyskał charakteru odróżniającego w następstwie jego używania?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych, Dz.U. L 299, s. 25.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 20 lutego 2013 r. w sprawie T-241/09 Nikolaou przeciwko Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu, wniesione w dniu 25 kwietnia 2013 r. przez Kalliopi Nikolaou

(Sprawa C-220/13 P)

(2013/C 189/19)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Kalliopi Nikolaou (przedstawiciel: adwokat V. Christianos)

Druga strona postępowania: Europejski Trybunał Obrachunkowy

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 20 lutego 2013 r. w sprawie T-241/09 i przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- obciążenie drugiej strony postępowania kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Wnosząca odwołanie utrzymuje, że wyrok Sądu z dnia 20 lutego 2013 r. zawiera oceny prawne stanowiące oczywiste naruszenie norm prawa Unii i kwestionuje je w drodze odwołania.
- 2) Zdaniem wnoszącej odwołanie zaskarżony wyrok należy uchylić, gdyż narusza on prawa podstawowe oraz zasady prawa Unii, ze względu na błędną wykładnię i błędne zastosowanie prawa Unii Europejskiej i brak właściwości. Konkretnie zarzuty odwołania brzmią następująco:

- po pierwsze, naruszenie domniemania niewinności;
- po drugie, naruszenie zasady lojalnej współpracy z Tribunal d'arrondissement w Luksemburgu, wyrażonej w art. 4 ust. 3 TUE;
- po trzecie, brak właściwości;
- po czwarte, błędna wykładnia i błędne zastosowanie prawa Unii w odniesieniu do przesłanek powstania odpowiedzialności pozaumownej oraz decyzji Trybunału Obrachunkowego 99/50.

Skarga wniesiona w dniu 25 kwietnia 2013 r. — Królestwo Niderlandów przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-223/13)

(2013/C 189/20)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: K. Bulterman i J. Langer, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (UE) nr 93/2013 z dnia 1 lutego 2013 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 2494/95 dotyczącego zharmonizowanych wskaźników cen konsumpcyjnych w odniesieniu do ustanawiania wskaźników cen mieszkań i domów mieszkalnych zajmowanych przez właściciela (Dz.U. 33, s. 14), o ile art. 4 ust. 1 rozporządzenia nr 92/2013 nie może zostać oddzielony od pozostałych przepisów tego rozporządzenia;
- tytułem żądania ewentualnego: stwierdzenie nieważności art. 4 ust. 1 rozporządzenia nr 93/2013;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy

Naruszenie art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 2494/95 (¹), względnie orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości, ponieważ na podstawie art. 4 ust. 1 rozporządzenia nr 93/2013 jako jednostka redagująca prawnie wiążący podręcznik został określony Eurostat a nie Komisja, jako instytucja UE.

Zarzut drugi

Naruszenie art. 338 ust. 1 TFUE, ponieważ w art. 4 ust. 1 rozporządzenia nr 93/2013 na potrzeby zestawienia danych statystycznych skorzystano z podręcznika a nie z jednego z instrumentów prawnych, wymienionych w art. 288 TFUE.

Zarzut trzeci

Naruszenie art. 5 ust. 3 i art. 14 ust. 3 rozporządzenia nr 2494/95 w związku z art. 5a decyzji 1999/468 ⁽²⁾, ponieważ w art. 4 ust. 1 rozporządzenia nr 93/2013 przewidziane zostało inne postępowanie aniżeli wymagana przez rozporządzenie nr 2494/95 procedura regulacyjna połączona z kontrolą.

Zarzut czwarty

Naruszenie art. 290 i 291 TFUE w związku z rozporządzeniem 182/2011 ⁽³⁾, ponieważ na potrzeby sporządzenia i uzupełnienia podręcznika nie została przewidziana procedura przewidziana w art. 290 TFUE, ani jedna z procedur wymaganych przez rozporządzenie nr 182/2011.

⁽¹⁾ Dz.U. L 257, s. 1

⁽²⁾ Decyzja Rady z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 184, s. 23)

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55, s. 13)

Skarga wniesiona w dniu 29 kwietnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Estońskiej**(Sprawa C-240/13)**

(2013/C 189/21)

*Język postępowania: estoński***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet, M. Heller i L. Naaber-Kivisoo)

Strona pozwana: Republika Estońska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że Republika Estońska uchybiła zobowiązaniom wynikającym z art. 49 ust. 1 dyrektywy 2009/72/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE, w ten sposób, że nie przyjęła żadnych przepisów w celu transpozycji art. 2 pkt 21, art. 9 ust. 5, 7 i 12,

art. 10 ust. 5, art. 11 ust. 1 zdanie pierwsze, art. 11 ust. 5 lit. a) i b), art. 16 ust. 2 i 3, art. 26 ust. 2 lit. c) zdanie drugie, czwarte i piąte, art. 36, art. 37 ust. 1 lit. e), f), i), k) i p), art. 37 ust. 8, art. 37 ust. 10 zdanie drugie, art. 38 ust. 3, art. 40 ust. 3 oraz załącznik 1 pkt 1 lit. a) tiret piąte i załącznik 1 pkt 1 lit. d), f), i) i j), a w każdym razie nie powiadomiła Komisji o przyjęciu przepisów koniecznych do transpozycji dyrektywy;

— nałożenie na Republikę Estonii, zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE, okresowej kary pieniężnej za uchybienie obowiązkowi poinformowania o środkach transpozycji dyrektywy o dziennej stawce w wysokości 5 068,80 EUR, naliczanej od dnia ogłoszenia przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wyroku w niniejszej sprawie;

— obciążenie Republiki Estońskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 3 marca 2011 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 211, s. 55.

Skarga wniesiona w dniu 29 kwietnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Estońskiej**(Sprawa C-241/13)**

(2013/C 189/22)

*Język postępowania: estoński***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet, M. Heller i L. Naaber-Kivisoo)

Strona pozwana: Republika Estońska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że Republika Estońska uchybiła zobowiązaniom wynikającym z art. 54 ust. 1 dyrektywy 2009/73/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE, w ten sposób, że nie przyjęła żadnych przepisów w celu transpozycji art. 2 pkt 10, 20 i 22, art. 3 ust. 3 i 4, art. 7 ust. 3, art. 9 ust. 5, 7 i 12, art. 10 ust. 5, art. 11 ust. 5 lit. a) i b), art. 12, art. 13, art. 15, art. 16, art. 26 ust. 2 lit. b), art. 26 ust. 2 lit. c) zdanie drugie, czwarte i piąte, art. 26 ust. 2 lit. d) zdanie trzecie i czwarte, art. 26 ust. 3,

art. 27 ust. 2, art. 33, art. 36 ust. 4 akapit drugi i czwarty, art. 36 ust. 6 i 8, art. 36 ust. 9 akapit trzeci, art. 41 ust. 1 lit. d), e), i), k), n), p), q) i s), art. 41 ust. 6 lit. c), art. 41 ust. 9 zdanie drugie i trzecie, art. 41 ust. 10, art. 44 ust. 3, załącznik 1 pkt 1 lit. a) ust. 1 tiret drugie, trzecie, piąte i siódme, załącznik 1 pkt 1 lit. a) ust. 2, załącznik 1 pkt 1 lit. b), d), f), h), i) i j) oraz załącznik 1 pkt 2, a w każdym razie nie powiadomiła Komisji o przyjęciu przepisów koniecznych do transpozycji dyrektywy;

— nałożenie na Republikę Estonii, zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE, okresowej kary pieniężnej za uchybienie obowiązkowi poinformowania o środkach transpozycji dyrektywy o dziennej stawce w wysokości 4 224 EUR, naliczanej od dnia ogłoszenia przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wyroku w niniejszej sprawie;

— obciążenie Republiki Estońskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 3 marca 2011 r.

(¹) Dz.U. L 211, s. 94.

Skarga wniesiona w dniu 30 kwietnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-243/13)

(2013/C 189/23)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Enegren i S. Petrova, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując środków koniecznych do wykonania wyroku Trybunału w sprawie C-607/10 Szwecja uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 260 ust. 1 TFUE;

— nakazanie Szwecji zapłaty na rzecz Komisji, na konto „Środki własne Unii Europejskiej”, okresowej kary pieniężnej w wysokości 14 912 EUR dziennie za każdy dzień zaniechania podjęcia działań koniecznych do wykonania wyroku

Trybunału w sprawie C-607/10, poczynwszy od dnia orzeczenia wyroku w niniejszej sprawie do dnia wykonania wyroku w sprawie C-607/10;

— nakazanie Szwecji zapłaty na rzecz Komisji, na to samo konto, ryczałtu w wysokości 4 893 EUR dziennie za każdy dzień zaniechania podjęcia działań koniecznych do wykonania wyroku Trybunału w sprawie C-607/10, poczynwszy od dnia orzeczenia tamtego wyroku do dnia orzeczenia wyroku w niniejszej sprawie lub, jeśli ta data jest wcześniejsza, do dnia, gdy działania konieczne do wykonania wyroku w sprawie C-607/10 zostaną podjęte;

— obciążenie Królestwa Szwecji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W swoim wyroku z dnia 29 marca 2012 r. w sprawie C-607/10 Komisja Europejska przeciwko Królestwu Szwecji Trybunał stwierdził, że „1. Nie podejmując niezbędnych środków w celu zagwarantowania, że właściwe władze zapewnią, poprzez udzielenie pozwoleń zgodnie z art. 6 i 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (wersja ujednolicona) lub, w stosownych przypadkach, przez ponowne rozważenie warunków oraz, jeśli to konieczne, przez ich uaktualnienie, aby wszystkie istniejące instalacje były eksploatowane zgodnie z wymogami art. 3, 7, 9, 10, 13, art. 14 lit. a) i b) i art. 15 ust. 2 tej dyrektywy, z zastrzeżeniem innych szczególnych przepisów prawa Unii, Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 5 ust. 1 tej dyrektywy”.

Królestwo Szwecji dotychczas nie przyjęło środków koniecznych do wykonania wyroku Trybunału w sprawie C-607/10. Z tego względu Komisja wniosła niniejszą skargę zgodnie z art. 260 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i domaga się nałożenia na Królestwo Szwecji sankcji ekonomicznych.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland w dniu 30 kwietnia 2013 r. — Ewaen Fred Ogieriakhi przeciwko Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General, An Post

(Sprawa C-244/13)

(2013/C 189/24)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Ireland

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ewaen Fred Ogieriakhi

Strona pozwana: Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General, An Post

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy można stwierdzić, że współmałżonek obywatela UE, który w przedmiotowym czasie sam nie był obywatelem państwa członkowskiego legalnie zamieszkiwał z obywatelem Unii w przyjmującym państwie członkowskim przez nieprzerwany okres pięciu lat w rozumieniu art. 16 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE⁽¹⁾, w okolicznościach, kiedy para zawarła związek małżeński w maju 1999 r., kiedy prawo pobytu zostało przyznane w październiku 1999 r., kiedy najpóźniej na początku 2002 r. strony zdecydowały się zamieszkać oddzielnie i kiedy obydwie współmałżonkowie zaczęli mieszkać z całkowicie innymi partnerami pod koniec 2002 r.?
- 2) Jeżeli odpowiedź udzielona na pytanie 1 jest twierdząca i mając na uwadze, że obywatel państwa trzeciego, który twierdzi, iż posiada prawo stałego pobytu zgodnie z art. 16 ust. 2 w oparciu o pięcioletni nieprzerwany pobyt przed kwietniem 2006 r. musi również wykazać, że jego pobyt był zgodny, między innymi, z wymogami art. 10 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68⁽²⁾, to czy fakt, że podczas trwania tego domniemanego pięcioletniego okresu obywatel UE opuścił miejsce zamieszkania małżonków, a obywatel państwa trzeciego zaczął następnie zamieszkiwać z inną osobą w nowym gospodarstwie rodzinnym, które nie było mu zapewnione czy udostępnione przez będącego obywatelem UE (niegdysiejszego) współmałżonka oznacza, że wymogi art. 10 ust. 3 rozporządzenia 1612/18 nie zostały tym samym spełnione?
- 3) Jeżeli odpowiedź udzielona na Pytanie 1 jest twierdząca, a odpowiedź udzielona na pytanie 2 jest przecząca, to — do celów oceny czy państwo członkowskie dokonało nieprawidłowej transpozycji lub też w jakiś inny sposób nie zastosowało prawidłowo wymogów art. 16 ust. 2 dyrektywy — czy fakt, iż sąd krajowy przed którym toczy się powództwo o odszkodowanie za naruszenie prawa Unii uznał za konieczne wystąpienie z odesłaniem prejudycjalnym w kwestii merytorycznej uprawnienia powoda do posiadania prawa stałego pobytu jest sam w sobie czynnikiem, jaki sąd ten powinien wziąć pod uwagę przy ustalaniu czy miało miejsce oczywiste naruszenie prawa Unii?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, s. 2).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Pau (Francja) w dniu 6 maja 2013 r. — Khaled Boudjlida przeciwko Préfet des Pyrénées-Atlantiques

(Sprawa C-249/13)

(2013/C 189/25)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal administratif de Pau

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Khaled Boudjlida

Strona pozwana: Préfet des Pyrénées-Atlantiques

Pytania prejudycjalne

- 1) Jaka jest treść prawa do bycia wysłuchanym zdefiniowanego w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w odniesieniu do nielegalnie przebywającego cudzoziemca będącego obywatelem państwa trzeciego, wobec którego powinna zostać wydana decyzja o powrocie? W szczególności, czy prawo to obejmuje prawo do tego, by cudzoziemcowi dano możliwość przeanalizowania ogółu zarzucanych mu elementów odnośnie do jego prawa pobytu, prawo do wyrażenia — ustnie lub na piśmie — stanowiska z wystarczającym czasem do namysłu oraz prawo skorzystania z pomocy wybranego przez siebie doradcy?
- 2) Czy ze względu na cel interesu ogólnego polityki powrotów przedstawiony w (ww.) dyrektywie z dnia 16 grudnia 2008 r. ⁽¹⁾ należy w stosownym przypadku tę treść zmienić lub ograniczyć?
- 3) W razie odpowiedzi twierdzącej, jakie zmiany należy dopuścić i według jakich kryteriów należy je określić?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 348, s. 98)

Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Bułgarii

(Sprawa C-253/13)

(2013/C 189/26)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Heller, O. Beynet, P. Mihaylova)

Strona pozwana: Republika Bułgarii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania art. 3 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE ⁽¹⁾ z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE oraz załącznika I ust. 1 lit. a) akapit drugi i załącznika I ust. 1 lit. b), d), f), h) i i) do tej dyrektywy, a w każdym razie nie informując o tym Komisji, Republika Bułgarii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 54 ust. 1 wspomnianej dyrektywy;
- nałożenie na Republikę Bułgarii zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE z powodu naruszenia obowiązku poinformowania Komisji o środkach transpozycji dyrektywy 2009/73/WE okresowej kary pieniężnej w wysokości 8 448 EUR dziennie, począwszy od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie;
- obciążenie Republiki Bułgarii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin do ustanowienia przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy upłynął w dniu 3 marca 2011 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 211, s. 94.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland (Irlandia) w dniu 13 maja 2013 r. — Peter Flood przeciwko Health Service Executive

(Sprawa C-255/13)

(2013/C 189/27)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Ireland

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Peter Flood

Druga strona postępowania: Health Service Executive

Pytanie prejudycjalne

Czy ubezpieczonego obywatela państwa członkowskiego („pierwszego państwa członkowskiego”), ciężko chorego od jedenastu lat w wyniku poważnego schorzenia, którego objawy po raz pierwszy wystąpiły, gdy osoba ta zamieszkiwała w

pierwszym państwie członkowskim, ale była na wakacjach w innym państwie członkowskim („drugim państwie członkowskim”), należy uważać za „przebywającego” w tym drugim państwie członkowskim przez ten okres dla celów albo art. 19 ust. 1, albo art. 20 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 883/2004 ⁽¹⁾, jeśli zainteresowana osoba została faktycznie zmuszona do fizycznego pozostania w tym państwie członkowskim przez ten okres ze względu na swoją poważną chorobę i dogodną bliskość specjalistycznej opieki medycznej?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 166, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Sigmaringen (Niemcy) w dniu 13 maja 2013 r. — Sevda Aykul przeciwko Land Baden-Württemberg

(Sprawa C-260/13)

(2013/C 189/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Sigmaringen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sevda Aykul

Strona pozwana: Land Baden-Württemberg

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wynikający z art. 2 ust. 1 dyrektywy 2006/126/WE ⁽¹⁾ obowiązek wzajemnego uznawania praw jazdy wystawionych przez państwa członkowskie stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu Republiki Federalnej Niemiec, zgodnie z którym prawo do posługiwania się zagranicznym prawem jazdy w Niemczech musi zostać odebrane w drodze administracyjnej, jeżeli posiadacz zagranicznego prawa jazdy prowadzi na jego podstawie w Niemczech pojazd mechaniczny pod wpływem nielegalnych narkotyków i w konsekwencji zgodnie z przepisami niemieckimi traci zdolność do kierowania?
- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze należy udzielić odpowiedzi twierdzącej, to czy stosuje się to również do sytuacji, gdy państwo wystawiające, powiadomione o kierowaniu pod wpływem narkotyków, pozostaje bezczynne i stąd nadal występuje zagrożenie pochodzące od posiadacza zagranicznego prawa jazdy?

- 3) Jeżeli na pytanie pierwsze należy udzielić odpowiedzi przeczącej, to czy Republika Federalna Niemiec może uzależnić przywrócenie prawa do posługiwania się zagranicznym prawem jazdy w Niemczech od spełnienia krajowych warunków przywrócenia tego prawa?
- 4) a) Czy zastrzeżenie zachowania zasady terytorialności w prawie karnym i policyjnym na podstawie art. 11 ust. 2 dyrektywy 2006/126/WE może uzasadniać działanie państwa członkowskiego na podstawie przepisów dotyczących praw jazdy zamiast państwa wystawiającego? Czy zastrzeżenie to dopuszcza na przykład następcze

odebranie prawa do posługiwania się zagranicznym prawem jazdy w Niemczech w drodze środka zabezpieczającego o charakterze karnym?

- b) Jeżeli na pytanie 4a udzielona zostanie odpowiedź twierdząca, to czy uwzględniając obowiązek uznawania, do przywrócenia prawa do posługiwania się zagranicznym prawem jazdy w Niemczech jest właściwe państwo członkowskie nakładające środek zabezpieczający czy państwo wystawiające?

(¹) Dyrektywa 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy (Dz.U. L 403, s. 18).

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 17 maja 2013 r. — Parker ITR i Parker-Hannifin przeciwko Komisji(Sprawa T-146/09) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek przewodów morskich — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Ustalanie cen, podział rynku i wymiana szczególnie chronionych informacji handlowych — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny — Wytyczne w sprawie obliczania kwoty grzywny z 2006 r. — Uzasadnione oczekiwania — Górna granica wynosząca 10 % — Okoliczności łagodzące — Współpraca)

(2013/C 189/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Parker ITR Srl (Veniano, Włochy) i Parker-Hannifin Corp. (Mayfield Heights, Ohio, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci B. Amory, F. Marchini Càmia i F. Amato)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo N. Khan, V. Bottka i S. Noë, następnie S. Noë i R. Sauer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Tytułem żądania głównego stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 428 wersja ostateczna z dnia 28 stycznia 2009 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 (WE) i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.406 — Przewody morskie) w części, w jakiej decyzja ta odnosi się do skarżących, oraz, tytułem żądania ewentualnego, uchylenie nałożonej na skarżące w tej decyzji grzywny lub znaczne obniżenie jej kwoty.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 1 lit. i) decyzji Komisji C(2009) 428 wersja ostateczna z dnia 28 stycznia 2009 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 (WE) i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.406 — Przewody morskie) w zakresie, w jakim Komisja Europejska stwierdziła w nim, że Parker ITR Srl uczestniczyła w naruszeniu w odniesieniu do okresu przed dniem 1 stycznia 2002 r.
- 2) Stwierdza się nieważność art. 2 lit. e) decyzji C(2009) 428 wersja ostateczna.
- 3) Kwotę nałożonej na Parker ITR grzywny ustala się na 6 400 000 EUR, za której zapłatę Parker-Hannifin Corp. jest solidarnie odpowiedzialna w wysokości 6 300 000 EUR.
- 4) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

- 5) Komisja zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Parker ITR i Parker-Hannifin.

⁽¹⁾ Dz.U. C 141 z 20.6.2009.**Wyrok Sądu z dnia 17 maja 2013 r. — Trelleborg Industrie i Trelleborg przeciwko Komisji**(Sprawy połączone T-147/09 i T-148/09) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek przewodów morskich — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Ustalanie cen, podział rynku i wymiana szczególnie chronionych informacji handlowych — Pojęcie ciągłego lub powtarzającego się naruszenia — Przedawnienie — Pewność prawa — Równość traktowania — Grzywny — Waga i czas trwania naruszenia)

(2013/C 189/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Trelleborg Industrie SAS (Clermont-Ferrand, Francja) (sprawa T-147/09); i Trelleborg AB (Trelleborg, Szwecja) (sprawa T-148/09) (przedstawiciele: J. Joshua, barrister, i adwokat E. Aliende Rodriguez)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: N. Khan, V. Bottka i S. Noë, pełnomocnicy)

Przedmiot

Przed wszystkim żądanie częściowego stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2009) 428 wersja ostateczna z dnia 28 stycznia 2009 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 (WE) i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.406 — Przewody morskie) w zakresie, w jakim decyzja ta odnosi się do skarżących, oraz, tytułem żądania ewentualnego, uchylenie nałożonej na skarżące w tej decyzji grzywny lub znaczne obniżenie jej kwoty.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 1 lit. g) i h) decyzji Komisji C(2009) 428 wersja ostateczna z dnia 28 stycznia 2009 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 (WE) i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.406 — Przewody morskie) w części, w jakiej odnosi się on do okresu od dnia 13 maja 1997 r. do dnia 21 czerwca 1999 r.
- 2) W pozostałym zakresie skargi należy oddalić.

3) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 153 z 4.7.2009.

Wyrok Sądu z dnia 17 maja 2013 r. — MRI przeciwko Komisji

(Sprawa T-154/09) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek przewodów morskich — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Ustalanie cen, podział rynku i wymiana szczególnie chronionych informacji handlowych — Pojęcie ciągłego lub powtarzającego się naruszenia — Przedawnienie — Obowiązek uzasadnienia — Równość traktowania — Pewność prawa — Grzywny — Waga i czas trwania naruszenia — Okoliczności łagodzące — Współpraca)

(2013/C 189/31)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Manuli Rubber Industries SpA (MRI) (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci L. Radicati di Brozolo, M. Pappalardo i E. Marasà)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci, S. Noë i L. Prete, pełnomocnicy)

Przedmiot

Tytułem żądania głównego stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 428 wersja ostateczna z dnia 28 stycznia 2009 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 (WE) i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.406 — Przewody morskie) w części, w jakiej decyzja ta odnosi się do skarżącej, oraz, tytułem żądania ewentualnego, uchylenie nałożonej na skarżącą w tej decyzji grzywny lub znaczne obniżenie jej kwoty.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 2 lit. f) decyzji Komisji C(2009) 428 wersja ostateczna z dnia 28 stycznia 2009 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 (WE) i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.406 — Przewody morskie).
- 2) Kwota grzywny nałożona na spółkę MRI zostaje ustalona na 4 900 000 EUR.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 141 z 20.6.2009.

Wyrok Sądu z dnia 16 maja 2013 r. — Cap granen & producten przeciwko Komisji

(Sprawa T-437/10) (¹)

(Odpowiedzialność pozaumowna — Przywóz pszenicy twardej wysokiej jakości — Należności celne przywozowe — Rozporządzenie (WE) nr 919/2009 — Rozporządzenie (WE) nr 1249/96 — Wystarczająco istotne naruszenie normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom — Szkoda materialna — Związek przyczynowy)

(2013/C 189/32)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Cap SA granen & producten NV (Zoersel, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci C. Ronse, A. Hansebout, K. Claeys i J. Muyldermans)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou i B. Burggraaf, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga wniesiona na podstawie art. 340 TFUE o odszkodowanie za szkodę poniesioną rzekomo przez skarżącą w następstwie ustalenia należności celnych przywozowych na pszenicę twardą wysokiej jakości w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 919/2009 z dnia 1 października 2009 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 915/2009 ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 października 2009 r.

Sentencja

- 1) Komisja Europejska jest zobowiązana do naprawienia szkody poniesionej przez Cap SA granen & producten NV z powodu zastosowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 919/2009 z dnia 1 października 2009 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 915/2009 ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 października 2009 r. w zakresie, w jakim w rozporządzeniu tym nie uwzględniono notowania FOB ani nie zastosowano reprezentatywnej metody obliczenia rzeczywistych kosztów frachtu do ustalenia należności celnych przywozowych na pszenicę twardą wysokiej jakości.
- 2) Cap granen & producten i Komisja powiadomią Sąd w terminie sześciu miesięcy od ogłoszenia tego wyroku o ustalonych za obopólnym porozumieniem kwotach do zapłaty wraz z odsetkami.
- 3) W braku porozumienia Cap SA granen & producten i Komisja przekażą Sądowi w tym samym terminie swoje żądania liczbowe.
- 4) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 317 z 20.11.2010.

Wyrok Sądu z dnia 16 maja 2013 r. — Seba Diş Tıicaret ve Nakliyat przeciwko OHIM — von Eicken (SEBA TRADITION)

(Sprawa T-508/10) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Graficzny wspólnotowy znak towarowy SEBA TRADITION — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy JOHANN WILHELM VON EICKEN TRADITION — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2013/C 189/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Seba Diş Tıicaret ve Nakliyat AŞ (Maltepe, Turcja) (przedstawiciel: adwokat H. Wilde)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Joh. Wilh. von Eicken GmbH (Lübeck, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Rohnke i F. Thiering)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 18 sierpnia 2010 r. (sprawa R 559/2009-4) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Joh. Wilh. von Eicken GmbH a Seba Diş Tıicaret ve Nakliyat AŞ.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Seba Diş Tıicaret ve Nakliyat AŞ zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 346 z 18.12.2010.

Wyrok Sądu z dnia 16 maja 2013 r. — Reber przeciwko OHIM — Klusmeier (Wolfgang Amadeus Mozart PREMIUM)

(Sprawa T-530/10) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Wolfgang Amadeus Mozart PREMIUM — Wcześniejsze graficzne krajowe znaki towarowe W. Amadeus Mozart — Brak rzeczywistego używania wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 15 ust. 1 akapit pierwszy i art. 15 ust. 1 akapit drugi lit. a) oraz art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2013/C 189/34)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Reber Holding GmbH & Co. KG (Bad Reichenhall, Niemcy) (przedstawiciel: adwokaci O. Spuhler i M. Geitz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo R. Manea, następnie D. Walicka, pełnomocnicy)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Anna Klusmeier (Bielefeld, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat G. Schmitt-Gaedke)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 14 września 2010 r. (sprawa R 363/2008-4) dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między Reber Holding GmbH & Co. KG a Anną Klusmeier

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Reber Holding GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami, w tym niezbędnymi kosztami poniesionymi przez Annę Klusmeier w związku z postępowaniem przed Izłą Odwoławczą Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 29.1.2011.

Wyrok Sądu z dnia 16 maja 2013 r. — Nath Kalsi przeciwko OHIM — American Clothing Associates (RIDGE WOOD)

(Sprawa T-80/11) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego RIDGE WOOD — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy River Woods North-Eastern Suppliers — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2013/C 189/35)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Dwarka Nath Kalsi i Ajit Nath Kalsi (Agra, Indie) (przedstawiciel: adwokat J. Schmidt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: K. Klüpfel, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: American Clothing Associates (Evergem, Belgia) (przedstawiciel: adwokat C. De Keersmaecker)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 listopada 2010 r. (sprawa R 599/2010-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między American Clothing Associates z jednej strony a Dwarka Nath Kalsi i Ajit Nath Kalsi z drugiej strony.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 19 listopada 2010 r. (sprawa R 599/2010-1) w zakresie dotyczącym oznaczonych zgłoszonym znakiem towarowym towarów należących do klasy 24 oraz usług „obróbka i wykańczanie wyrobów skórzanych, futer i tkanin”, należących do klasy 40 i objętych rejestracją wcześniejszego znaku towarowego nr 2785459.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Dwarka Nath Kalsi i Ajit Nath Kalsi, a także OHIM pokrywają własne koszty.
- 4) American Clothing Associates pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 103 z 2.4.2011.

Wyrok Sądu z dnia 16 maja 2013 r. — Canga Fano przeciwko Radzie

(Sprawa T-281/11 P) (¹)

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Awans — Postępowanie w sprawie oceny za rok 2009 — Decyzja o nieawansowaniu skarżącego do grupy zaszerogowania AD 13 — Porównanie osiągnięć — Kontrola sądowa oczywistego błędu w ocenie)

(2013/C 189/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Diego Canga Fano (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i J. Herrmann, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 24 marca 2011 r. w sprawie C-104/09 Canga Fano przeciwko Radzie (dotychczas nieopublikowany w Zbiorze), w ramach którego wniesiono o uchylenie tego wyroku

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) D. Canga Fano pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej w ramach postępowania w niniejszej instancji.

(¹) Dz.U. C 238 z 13.8.2011

Wyrok Sądu z dnia 17 maja 2013 r. — Grecja przeciwko Komisji

(Sprawa T-294/11) (¹)

(EFOGR — Sekcja Gwarancji — EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania — Olej z oliwek — Rośliny uprawne — Oczywisty błąd w ocenie — Podwyższenie współczynnika korekty ryczałtowej z powodu ponownego naruszenia — Wpływ reformy WPR na korektę ryczałtową — Proporcjonalność — Charakter wydatków przeznaczonych do określenia GIS dla oliwek)

(2013/C 189/37)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: I. Chalkias i S. Papaioannou, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou i A. Markoulli, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji 2011/244/UE z dnia 15 kwietnia 2011 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 102, s. 33) w części w jakiej dotyczy ona Grecji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 238 z 13.8.2011.

Wyrok Sądu z dnia 17 maja 2013 r. — Bułgaria przeciwko Komisji

(Sprawa T-335/11) (¹)

(EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania — Jednolita płatność obszarowa — Obszary o niekorzystnych warunkach gospodarowania — Uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie — Funkcjonowanie systemu informacji geograficznej i systemu identyfikacji działek rolnych — Artykuł 31 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 — Proporcjonalność — Pewność prawa — Obowiązek uzasadnienia)

(2013/C 189/38)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Republika Bułgarii (przedstawiciele: E. Petranova i T. Ivanov, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Rossi, D. Dimov, G. Koleva i D. Stefanov, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji 2011/244/UE z dnia 15 kwietnia 2011 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 102, s. 33) w zakresie, w jakim dotyczy ona Republiki Bułgarii.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Republika Bułgarii zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 331 z 12.11.2011.

Wyrok Sądu z dnia 16 maja 2013 r. — Restoin przeciwko OHIM (EQUIPMENT)

(Sprawa T-356/11) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego EQUIPMENT — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009)

(2013/C 189/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Christian Restoin (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat A. Alcaraz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: V. Melgar, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 14 kwietnia 2011 r. (sprawa R 1430/2010-4) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego EQUIPMENT jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Christian Restoin zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Sądu z dnia 16 maja 2013 r. — Iran Transfo przeciwko Radzie

(Sprawa T-392/11) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Iranu w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Obowiązek uzasadnienia — Oczywisty błąd w ocenie)

(2013/C 189/40)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Iran Transfo (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat K. Kleinschmidt)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i J.-P. Hix, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Erlbacher i T. Scharf, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2011/299/WPZiB z dnia 23 maja 2011 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 136, s. 65) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżące

Sentencja

1) Stwierdzona zostaje nieważność decyzji Rady 2011/299/WPZiB z dnia 23 maja 2011 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu w zakresie, w jakim dotyczy ona Iran Transfo.

2) Skutki decyzji 2011/299 względem Iran Transfo są utrzymane w mocy przez okres nieprzekraczający dwóch miesięcy i dziesięciu dni począwszy od daty wydania niniejszego wyroku.

3) Rada Unii Europejskiej pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Iran Transfo.

4) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 290 z 1.10.2011

Wyrok Sądu z dnia 17 maja 2013 r. — Sanofi Pasteur MSD przeciwko OHIM — Mundipharma (graficzne przedstawienie krzyżujących się sierpów)

(Sprawa T-502/11) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w przedmiocie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego przedstawiającego dwa krzyżujące się sierpy — Wcześniejsze krajowe i międzynarodowe graficzne znaki towarowe przedstawiające dwie krzyżujące się wstążki — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009)

(2013/C 189/41)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Sanofi Pasteur MSD SNC (Lyon, Francja) (przedstawiciele: adwokaci T. de Haan, P. Péters i V. Wellens)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Mundipharma AG (Bazylea, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat F. Nielsen)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 22 lipca 2011 r. (sprawa R 1904/2010-4) dotyczącej postępowania w przedmiocie sprzeciwu pomiędzy Sanofi Pasteur MSD a Mundipharma AG

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Sanofi Pasteur MSD SNC pokrywa koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 340 z 19.11.2011

Wyrok Sądu z dnia 16 maja 2013 r. — Verus przeciwko OHIM — Performance Industries Manufacturing (VORTEX)

(Sprawa T-104/12) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w przedmiocie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego VORTEX — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy VORTEX — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Prawo pierwszeństwa — Artykuł 29 rozporządzenia nr 207/2009 — Częściowe zrzeczenie się — Artykuł 50 rozporządzenia nr 207/2009 — Naruszenie prawa do bycia wysłuchanym — Artykuł 75 zdanie drugie rozporządzenia nr 207/2009)

(2013/C 189/42)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Verus Eood (przedstawiciele: początkowo adwokat S. Vykydal, następnie adwokat F. Henkel)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Performance Industries Manufacturing Inc. (Floryda, Stany Zjednoczone)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21 grudnia 2011 r. (sprawa R 512/2011-4) wydanej w postępowaniu w przedmiocie sprzeciwu pomiędzy Verus Eood a Performance Industries Manufacturing Inc.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Verus Eood pokrywa koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 157 z 2.6.2012

Wyrok Sądu z dnia 17 maja 2013 r. — Rocket Dog Brands przeciwko OHIM — Julius-K9 (JULIUS K9)

(Sprawa T-231/12) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w przedmiocie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego JULIUS K9 — Wcześniejsze graficzne wspólnotowe znaki towarowe K9 — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2013/C 189/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rocket Dog Brands LLC (Hayward, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: C. Aikens, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Julius-K9 bt (Szigetszentmiklós, Węgry)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21 marca 2012 r. (sprawa R 1124/2011-4) dotyczącej postępowania w przedmiocie sprzeciwu pomiędzy Rocket Dog Brands LLC a Julius-K9

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Rocket Dog Brands LLC pokrywa koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 227 z 28.7.2012

Wyrok Sądu z dnia 16 maja 2013 r. — Aleris przeciwko OHIM — Carefusion 303 (ALARIS)

(Sprawa T-353/12) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Słowny wspólnotowy znak towarowy ALARIS — Rzeczywiste używanie znaku towarowego — Artykuł 51 ust. 1 lit. a) i art. 51 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2013/C 189/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aleris Holding AB (Sztokholm, Szwecja) (przedstawiciele: adwokaci A. Kylhammar i K. Westerberg)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Geroulakos, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Carefusion 303, Inc. (San Diego, Kalifornia, Stany Zjednoczone)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 maja 2012 r. (sprawa R 334/2011-5) dotyczącą postępowania w sprawie wygaśnięcia prawa do znaku między Aleris Holding AB a Carefusion 303, Inc.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 maja 2012 r. (sprawa R 334/2011-5) w zakresie dotyczącym oddalenia wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku ALARIS w odniesieniu do towarów należących do klasy 10, innych niż irygatory do wstrzykiwań, pompy strzykawkowe, pompy wolumetryczne, urządzenia zdalnego sterowania, termometry i termometry jednorazowe.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

- 3) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 311 z 13.10.2012.

Postanowienie Sądu z dnia 14 maja 2013 r. — Régie Networks i NRJ Global przeciwko Komisji

(Sprawa T-273/11) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — Program pomocy wdrożony przez Francję na rzecz radiofonii — Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń — Brak interesu prawnego — Oczywista niedopuszczalność)

(2013/C 189/45)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Régie Networks (Lyon, Francja) i NRJ Global (Paryż, Francja) (przedstawiciele: B. Geneste i C. Vannini, avocats)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky i S. Thomas, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2010) 6483 wersja ostateczna z dnia 29 września 2010 r. w sprawie programu pomocy C-4/09 (ex N 679/97) wdrożonego przez (Republikę Francuską) na rzecz radiofonii, uznającej ten program za zgodny z rynkiem wewnętrznym, z zastrzeżeniem określonych warunków.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Régie Networks i NRJ Global zostają obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 226 z 30.7.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 16 maja 2013 r. — BytyOKD przeciwko Komisji

(Sprawa T-559/11) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — Zbycie przez Republikę Czeską w ramach prywatyzacji mniejszościowego udziału w spółce OKD — Decyzja stwierdzająca brak pomocy państwa — Stowarzyszenie zawodowe — Brak indywidualnego oddziaływania — Pojęcie zainteresowanego — Niedopuszczalność)

(2013/C 189/46)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Sdružení nájemníků BytyOKD.cz (Ostrawa, Republika Czeska) (przedstawiciel: R. Pelikán, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Maxian Rusche i P. Němečková, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2011) 4927 z dnia 13 lipca 2011 r. dotyczącej zbycia na rzecz Karbon Invest, a.s. mniejszościowych udziałów państwa czeskiego w kapitale OKD, a.s. i stwierdzającej, że to zbycie nie stanowi pomocy państwa (Pomoc państwa SA.25076 (2011/NN)) (Dz.U. C 225, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) *Sdružení nájemníků BytyOKD.cz* zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 3) Nie ma potrzeby orzekania w przedmiocie złożonego przez RPG Industries Limited wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

(¹) Dz.U. C 13 z 14.1.2012

Postanowienie Sądu z dnia 6 maja 2013 r. — Ethniko kai Kapodistriako Panepistimio Athinon przeciwko ECDC

(Sprawa T-577/11) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Świadczenie na rzecz ECDC usług systematycznego badania i udzielania porad ekspertów dotyczących efektywności typowania molekularnego patogenów wirusowych dla zdrowia publicznego — Odrzucenie oferty jednego z oferentów — Skarga częściowo oczywiście niedopuszczalna i częściowo oczywiście pozbawiona jakiegokolwiek podstawy prawnej)

(2013/C 189/47)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Ethniko kai Kapodistriako Panepistimio Athinon (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: S. Garipis, avocat)

Strona pozwana: Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) (przedstawiciel: R. Trott, pełnomocnik wspierany przez D. Waelbroeck i E. Bourtzalas, avocats)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności decyzji ECDC z dnia 25 sierpnia 2011 r. odrzucającej ofertę przedłożoną przez stronę skarżącą w ramach postępowania przetargowego PROC/2001/041 dotyczącego systematycznego badania i udzielania porad

ekspertów dotyczących efektywności typowania molekularnego patogenów wirusowych dla zdrowia publicznego (Dz.U. 2011/S 109-179085).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ethniko kai Kapodistriako Panepistimio Athinon pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC).

(¹) Dz.U. C 25 z 28.1.2012.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 15 maja 2013 r. — Niemcy przeciwko Komisji

(Sprawa T-198/12 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Dopuszczalne wartości dla antymonu, arsenu, baru, ołowiu i rtęci obecnych w zabawkach — Odmowa Komisji zatwierdzenia w całości notyfikowanych przez władze niemieckie przepisów krajowych utrzymujących dopuszczalne wartości dla tych substancji — Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych — Dopuszczalność — Pilny charakter — Fumus boni iuris — Wyważenie interesów)

(2013/C 189/48)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i A. Wiedmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Patakia i G. Wilms, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o tymczasowe zatwierdzenie utrzymania notyfikowanych przez władze niemieckie przepisów krajowych określających dopuszczalne wartości dla antymonu, arsenu, baru, ołowiu i rtęci obecnych w zabawkach do momentu wydania przez Sąd orzeczenia co do istoty sprawy.

Sentencja

- 1) Komisja Europejska zezwoli na utrzymanie przepisów krajowych notyfikowanych przez Republikę Federalną Niemiec określających dopuszczalne wartości dla antymonu, arsenu, baru, ołowiu i rtęci obecnych w zabawkach do momentu wydania przez Sąd orzeczenia w postępowaniu głównym.
- 2) W pozostałym zakresie wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Sądu z dnia 7 maja 2013 r. — Cat Media Pty przeciwko OHIM — Avon Products (RETANEW)(Sprawa T-246/12) ⁽¹⁾**(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wycofanie sprzeciwu — Umożnienie postępowania)**

(2013/C 189/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Cat Media Pty Ltd (Warriewood, Australia) (przedstawiciel: I. De Freitas, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Avon Products, Inc. (Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat U. Stelzenmüller)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21 marca 2012 r. (sprawa R 740/2011-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Avon Products, Inc. a Cat Media Pty Ltd.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzona.
- 2) Strona skarżąca i interwenient pokrywają swoje własne koszty oraz po połowie koszty poniesione przez stronę pozwaną.

⁽¹⁾ Dz.U. C 243 z 11.8.2012.

Postanowienie Sądu z dnia 17 maja 2013 r. — FH przeciwko Komisji(Sprawa T-405/12) ⁽¹⁾**(Skarga o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie lub zadośćuczynienie — Decyzja Komisji w sprawie odebrania skarżącemu przepustek do jej budynków — Skarga o stwierdzenie nieważności — Brak interesu prawnego — Niedopuszczalność — Skarga o odszkodowanie lub zadośćuczynienie — Związek przyczynowy — Szkoda — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej)**

(2013/C 189/50)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: FH (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci É. Boigelot i R. Murru)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i J. Baquero Cruz, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie odebrania skarżącemu przepustek do budynków Komisji oraz sprostowania z dnia 11 lipca 2012 r., a po drugie, żądanie nakazania Komisji naprawienia szkody poniesionej przez skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) FH pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 331 z 27.10.2012.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 25 kwietnia 2013 r. — AbbVie przeciwko EMA

(Sprawa T-44/13 R)

(Środek tymczasowy — Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Znajdujące się w posiadaniu EMA dokumenty zawierające informacje przedstawione przez przedsiębiorstwo w ramach jego wniosku o pozwolenie na dopuszczenie produktu leczniczego do obrotu — Decyzja o przyznaniu dostępu do dokumentów osobie trzeciej — Wniosek o zawieszenie wykonania — Pilny charakter — Fumus boni iuris — Wyważenie interesów)

(2013/C 189/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: AbbVie, Inc. (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone); AbbVie Ltd (Maidenhead, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: P. Bogaert, G. Berrisch, adwokaci, B. Kelly, G. Castle, solicitors, D. Anderson, QC, i D. Scannell, barrister)

Strona pozwana: Europejska Agencja ds. Leków (EMA) (przedstawiciele: T. Jablonski, N. Rampal Olmedo i A. Spina, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek mający co do istoty za przedmiot zawieszenie wykonania decyzji EMA nr EMA/748792/2012 z dnia 14 stycznia 2013 r. udzielającej osobie trzeciej — na mocy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43) — dostępu do niektórych dokumentów zawierających informacje przedstawione w ramach wniosku o pozwolenie na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego Humira, przeznaczanego do leczenia choroby Crohna.

Sentencja

- 1) Zawiesza się wykonanie decyzji Europejskiej Agencji ds. Leków (EMA) nr EMA/748792/2012 z dnia 14 stycznia 2013 r. udzielającej osobie trzeciej — na mocy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43) — dostępu do raportów z badań klinicznych M02-404, M04-691 i M05-769 przedstawionych w ramach wniosku o pozwolenie na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego Humira, przeznaczonego do leczenia choroby Crohna.
- 2) Nakazuje się EMA powstrzymanie się od udostępniania dokumentów, o których mowa w pkt 1 niniejszej sentencji.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 25 kwietnia 2013 r. — InterMune UK i in. przeciwko EMA

(Sprawa T-73/13 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dokumenty posiadane przez EMA, zawierające informacje przekazane przez przedsiębiorstwo w ramach wniosku o dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego — Decyzja o udzieleniu osobie trzeciej dostępu do dokumentu — Wniosek o zawieszenie wykonania — Pilny charakter — Fumus boni juris — Wyważenie interesów)

(2013/C 189/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: UK Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo); InterMune, Inc. (Brisbane, Kalifornia, Stany Zjednoczone); InterMune International AG (Muttensz, Szwajcaria) (przedstawiciele: I. Dodds-Smith, A. Williams, solicitors, T. de la Mare, QC oraz F. Campbell, barrister)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków (EMA) (przedstawiciele: T. Jablonski, N. Rampal Olmedo i A. Spina, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek zmierzający zasadniczo do zawieszenia wykonania decyzji EMA/24685/2013 EMA z dnia 15 stycznia 2013 r. udzielającej osobie trzeciej — na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43) — dostępu do określonych dokumentów zawierających informacje przekazane w ramach wniosku o dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego Esbriet, w zakresie w jakim informacje te nie są jeszcze publicznie znane.

Sentencja

- 1) Zawiesza się wykonanie decyzji EMA/24685/2013 Europejskiej Agencji Leków (EMA) z dnia 15 stycznia 2013 r. udzielającej osobie trzeciej — na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji — dostępu do dokumentów „2.4 Przegląd niekliniczny”, „2.5 Przegląd kliniczny”, „2.6 Podsumowanie niekliniczne” oraz „2.7 Podsumowanie kliniczne” przekazanych w ramach wniosku o dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego Esbriet, w zakresie w jakim informacje te nie są jeszcze publicznie znane.
- 2) Nakazuje się EMA powstrzymanie się od ujawnienia bardziej szczegółowej wersji dokumentów wskazanych w pkt 1 niniejszej sentencji, niż ich wersja skrócona, taka jak została jej przedstawiona w dniu 8 października 2012 r. przez InterMune UK Ltd, InterMune, Inc. i InterMune International AG.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2013 r. — Saf-Holland przeciwko OHIM (INTEGRAL)

(Sprawa T-217/13)

(2013/C 189/53)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Saf-Holland GmbH (Bessenbach, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M.C. Seiler)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 31 stycznia 2013 r. w sprawie R 2087/2011-1;
- zmianę zaskarżonej decyzji poprzez uchylenie wydanej wcześniej decyzji OHIM o odrzuceniu zgłoszenia z dnia 14 września 2011 r.;
- posiłkowo, zmianę zaskarżonej decyzji poprzez zobowiązanie do dalszego podjęcia postępowania rejestracyjnego;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy INTEGRAL dla towarów i usług z klas 9, 12, 35 i 37 — zgłoszenie nr 9 508 466

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 18 kwietnia 2013 r. — Nutrexpa przeciwko OHIM — Kraft Foods Italia Intellectual Property (Cuétara Maria ORO)

(Sprawa T-218/13)

(2013/C 189/54)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Nutrexpa, SL (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokaci J. Grau Mora, M. Ferrándiz Avendaño i Y. Sastre Canet)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Kraft Foods Italia Intellectual Property Srl (Mediolan, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 lutego 2013 r. (sprawa R 245/2011-1) w zakresie dotyczącym odrzucenia zgłoszenia (graficznego) wspólnotowego znaku towarowego nr 8 481 863 „Cuétara Maria ORO”, należącego do NUTREXPA, dla „konserwowanych, mrożonych, suszonych i gotowanych owoców i warzyw; galaretek, dżemów, kompotów; produktów mlecznych” z klasy 29 i dla „kawy, herbaty, kakao, tapioki, sago, nienaturalnej kawy; mąki i produktów zbożowych; chleba, wyrobów cukierniczych i słodczy; lodów; miodku, melasy (syropów); drożdży, proszku do pieczenia; sosów (przyprawy), ciastek” z klasy 30, który w konsekwencji powinien zostać zarejestrowany przez OHIM;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „Cuétara Maria ORO” — zgłoszenie nr 8 481 863 dla towarów z klas 5, 29 i 30

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Kraft Foods Italia Intellectual Property Srl

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzne, krajowy i wspólnotowy, znaki towarowe zawierające element słowny „ORO” dla towarów z klas 29 i 30

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 19 kwietnia 2013 r. — NIIT Insurance Technologies przeciwko OHIM (EXACT)

(Sprawa T-228/13)

(2013/C 189/55)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: NIIT Insurance Technologies Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat M. Wirtz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 18 lutego 2013 r. w sprawie R 1307/2012-4 dotyczącej zgłoszenia słownego wspólnotowego znaku towarowego nr 010355501 EXACT i wcześniejszej decyzji departamentu znaków towarowych OHIM z dnia 29 maja 2012 r. dotyczącej zgłoszenia słownego wspólnotowego znaku towarowego nr 010355501 EXACT w zakresie dotyczącym odmowy udzielenia ochrony temu znakowi;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy EXACT dla towarów i usług z klas 9, 16 i 42 — zgłoszenie nr 10355501

Decyzja eksperta: Częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 83 rozporządzenia nr 207/2009 w związku z zasadą równego traktowania oraz art. 6 i 14 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności sporządzonej w Rzymie w dniu 4 listopada 1950 r. w brzmieniu nadanym protokołem nr 11, który wszedł w życie w dniu 1 listopada 1998 r.
- Naruszenie art. 56 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2013 r. — Zjednoczone Królestwo przeciwko Komisji**(Sprawa T-245/13)**

(2013/C 189/56)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: D. Wyatt, QC, V. Wakefield, Barrister, i C. Murrell, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji z dnia 26 lutego 2013 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie w odniesieniu do pozycji w załączniku dotyczącej ekstrapolacji korekty w wysokości 5,19 % wydatków poniesionych w Irlandii Północnej w roku finansowym 2010 wynoszącej 16 513 582,57 EUR (Dz.U. L 67, s. 31); i
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Pierwszy zarzut dotyczy tego, iż Komisja naruszyła prawo i popełniła błąd co do okoliczności faktycznych oraz nie wzięła pod uwagę względów dotyczących rozmiarów możliwych strat dla funduszy UE w objętym wnioskiem roku 2009 wynikających z błędów przy określaniu kwalifikującego się obszaru w 2005 r. mających wpływ na początkowy przydział uprawnień oraz (w konsekwencji) nie uwzględniła okoliczności, iż w dużej większości przypadków nadmiernych płatności na rzecz rolników ryzyko dla funduszy ograniczało się do około 22 % wydatków, czyli proporcji wydatków obejmujących „element powierzchni”.

- 2) Drugi zarzut dotyczy tego, że Komisja naruszyła prawo i popełniła błąd co do okoliczności faktycznych błędnie przyjmując, iż Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development (departament rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich Irlandii Północnej „DARD”) zastosował nieprawidłowo lub w ogóle nie zastosował przepisów dotyczących nienależnych płatności, sankcji oraz celowej niezgodności oraz że w konsekwencji Komisja przypisała zbyt duże znaczenie względem dotyczącym rozmiarów możliwych strat dla funduszy UE lub nie wzięła pod uwagę tych względów. W szczególności Komisja:

- niesłusznie zarzuciła rzekomo „systematyczne” przeliczanie uprawnień przez DARD;
- niesłusznie twierdziła, iż błędy popełnione w 2005 r. mogły mieć rzeczywisty wpływ na historyczny element wartości uprawnień;
- przyjęła błędną metodę obliczania nadmiernych płatności;
- przyjęła błędne podejście w stosunku do sankcji, zwłaszcza:
- przyjmując błędny sposób obliczania sankcji; oraz
- niesłusznie twierdząc, iż sankcję należy wymierzyć za każdy rok w przypadkach gdy sankcja miała zastosowanie w 2005 r. lecz nie w kolejnych latach objętych wnioskiem — w niniejszym przypadku w 2009 r. — kiedy to nadmierna płatność wynikała z tego samego błędu co błąd za który wymierzono sankcję w 2005 r.
- przyjęła błędne podejście do celowej niezgodności.

Skarga wniesiona w dniu 6 maja 2013 r. — Gemeente Nijmegen przeciwko Komisji**(Sprawa T-251/13)**

(2013/C 189/57)

*Język postępowania: niderlandzki***Strony**

Strona skarżąca: Gemeente Nijmegen (Nijmegen, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci H. Janssen i S. van der Heul)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 6 marca 2013 r. C(2013) 1152 wersja ostateczna w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy rzekomej pomocy udzielonej przez gminę na rzecz NEC;

— obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W roku 2003 gmina Nijmegen wybudowała w Goffertpark, koło stadionu piłki nożnej Goffert Stadion, wielofunkcyjny kompleks sportowy De Eendracht. Zarówno Goffert Stadion, jak i De Eendracht są wynajmowane przez zawodowy klub piłki nożnej w Nijmegen. W umowie najmu dotyczącej De Eendracht uzgodniono m.in. opcję wykupu De Eendracht przez NEC.

W połowie roku 2009 gmina stworzyła plan przekształcenia znacznej części Goffertpark w obiekt sportowy najwyższej klasy oraz obiekt innowacyjny (Topsport- en Innovatiepark, TIP). Wyrażnym celem tego przedsięwzięcia było aby TIP objął istniejący (aczkolwiek mający ulec powiększeniu) Goffert Stadion oraz De Eendracht.

W 2008 r. i 2009 r. NEC poinformowała gminę, że pragnie skorzystać z opcji wykupu De Eendracht od gminy. Zamiar ten krzyżował plany gminy dotyczące TIP. Wydawało się, że NEC była skłonna do odstąpienia od prawa do wykupu De Eendracht za opłatą. W oparciu o niezależną ocenę kwota wykupu tego prawa została określona na 2,22 mln EUR. Gmina zapłaciła te kwotę na rzecz NEC.

Decyzją z dnia 6 marca 2013 r. Komisja postanowiła wszcząć postępowanie na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE, przy czym wykup opcji wykupu De Eendracht przez gminę został uznany za pomoc państwa w rozumieniu art. 7 ust. 1 TFUE. Gmina zakwestionowała tę decyzję.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady równego traktowania oraz zasady pewności prawa z powodu nieuzasadnionego niewzięcia pod uwagę w ramach oceny opcji wykupu De Eendracht zastosowania przez gminę komunikatu Komisji dotyczącego sprzedaży gruntów⁽¹⁾.
- 2) Zarzut drugi dotyczący wykroczenia przez Komisję poza zakres przysługujących jej kompetencji, prezentowania niewłaściwego poglądu prawnego, oczywistego błędu w ocenie lub naruszenia obowiązku uzasadnienia poprzez stwierdzenie, że wykup opcji wykupu De Eendracht stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, a przynajmniej, że istnieje dostateczna podstawa dla uzasadnienia wszczęcia formalnej procedury na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący przekroczenia stosownego terminu na wszczęcie formalnej procedury oraz naruszenia zasady pewności prawa, przepisów proceduralnych lub niewłaściwego zastosowania prawa.

⁽¹⁾ Komunikat Komisji w sprawie elementów pomocy państwa w sprzedaży gruntów i budynków przez władze publiczne (Dz.U. C 209, s. 3)

Skarga wniesiona w dniu 8 maja 2013 r. — Ryanair Holdings przeciwko Komisji

(Sprawa T-260/13)

(2013/C 189/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ryanair Holdings plc (Dublin, Irlandia) (przedstawiciele: G. Berrisch, lawyer, i D. Hull, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2013) 1106 wersja ostateczna z dnia 27 lutego 2013 uznającej koncentrację za niezgodną ze wspólnym rynkiem i porozumieniem EOG (sprawa nr COMP/M.6663 — Ryanair/Aer Lingus III);

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, twierdząc, że Komisja błędnie uznała i nie wykazała w wystarczający sposób pod względem prawnym sposób tego, iż zaplanowana koncentracja po zmianach zaproponowanych przez skarżącą w postaci zobowiązań w znaczący sposób przeszkodzi skutecznej konkurencji na wspólnym rynku. Skarżąca twierdzi również, że Komisja naruszyła zasady proporcjonalności i dobrej administracji, a także obowiązek uzasadnienia.

Na poparcie tej skargi skarżąca podnosi, że Komisja dopuściła się oczywistych błędów w ocenie i naruszyła ww. zasady w odniesieniu do a) zobowiązań w przedmiocie zbycia na rzecz Flybe Group plc działalności Aer Lingus dotyczącej 43 pokrywających się tras; b) zobowiązań dotyczących tras Dublin-Londyn, Cork-Londyn i Shannon-Londyn; c) zobowiązań w przedmiocie działalności Aer Arann's dotyczącej 43 pokrywających się tras, na których miałaby prowadzić działalność Flybe oraz d) zobowiązań dotyczących tras, o odniesieniu do których Komisja stwierdziła ewentualne problemy w zakresie konkurencji.

Skarga wniesiona w dniu 3 maja 2013 r. — Niderlandy przeciwko Komisji**(Sprawa T-261/13)**

(2013/C 189/59)

*Język postępowania: niderlandzki***Strony**

Strona skarżąca: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M. Bulterman i J. Langer, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— tytułem żądania głównego: stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 119/2013, o ile art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 119/2013 nie może zostać oddzielony od pozostałych przepisów tego rozporządzenia. Artykuł 1 ust. 2 rozporządzenia nr 119/2013 stanowi centralny przepis rozporządzenia nr 119/2013 i jeśli art. 1 ust. 2 miałby zostać uchylony to pozostałe przepisy są w związku z tym pozbawione znaczenia;

— tytułem żądania ewentualnego: stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 119/2013;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 2494/95 ⁽¹⁾, ponieważ Eurostat został uznany za jednostkę redagującą i uzupełniającą podręcznik.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 13 ust. 2 TFUE, ponieważ Eurostat został upoważniony do zredagowania i uzupełnienia prawnie wiążącego podręcznika.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 338 ust. 1 TFUE, ponieważ na potrzeby stworzenia zharmonizowanych wskaźników cen konsumpcyjnych skorzystano z podręcznika a nie z jednego z instrumentów prawnych, wymienionych w art. 288 TFUE.

4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 5 ust. 3 i art. 14 ust. 3 rozporządzenia nr 2494/95 w związku z art. 5a decyzji 1999/468 ⁽²⁾, ponieważ przewidziane zostało inne postępowanie aniżeli procedura regulacyjna połączona z kontrolą.

5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 291 TFUE w związku z rozporządzeniem 182/2011 ⁽³⁾, ponieważ na potrzeby sporządzenia i uzupełnienia podręcznika nie została przewidziana procedura wymagana przez rozporządzenie nr 182/2011.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2494/95 z dnia 23 października 1995 r. dotyczące zharmonizowanych wskaźników cen konsumpcyjnych (Dz.U. L 257, s. 1)

⁽²⁾ Decyzja Rady z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 184, s. 23)

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55, s. 13)

Postanowienie Sądu z dnia 6 maja 2013 r. — Sigla przeciwko OHIM (VIPS CLUB)**(Sprawa T-673/11) ⁽¹⁾**

(2013/C 189/60)

Język postępowania: hiszpański

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 65 z 3.3.2012

Postanowienie Sądu z dnia 6 maja 2013 r. — Koinopraxia Touristiki Loutrakiou przeciwko Komisji**(Sprawa T-498/12) ⁽¹⁾**

(2013/C 189/61)

Język postępowania: grecki

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2013

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 16 maja 2013 r. — de Pretis Cagnodo i Trampuz de Pretis Cagnodo przeciwko Komisji

(Sprawa F-104/10) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Zabezpieczenie społeczne — Poważna choroba — Pojęcie — Opieka szpitalna — Pokrycie kosztów leczenia — Bezpośrednia pokrycie kosztów leczenia przez biuro ds. rozliczeń — Brak w DGE górnego limitu dla kosztów pobytu — Obowiązek wcześniejszego poinformowania ubezpieczonego o wygórowanej wysokości faktury)

(2013/C 189/62)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Mario Alberto de Pretis Cagnodo i Serena Trampuz de Pretis Cagnodo (Triest, Włochy) (przedstawiciel: C. Falagiani, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i D. Martin, agents, A. Dal Ferro, adwokat)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji odmawiającej zwrotu w wysokości 100 % kosztów pobytu w szpitalu małżonki skarżącego.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji biura ds. rozliczeń w Isprze (Włochy), wynikającej z rozliczenia nr 10 z dnia 1 października 2009, o obciążeniu M.A. de Pretis Cagnoda kwotą 28 800 EUR z tytułu kosztów pobytu w szpitalu S. Trampuz de Pretis Cagnody uznanych za wygórowane.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska pokrywa całość własnych kosztów oraz całość kosztów poniesionych przez M.A. de Pretis Cagnoda i S. Trampuz de Pretis Cagnodę.

⁽¹⁾ Dz.U. C 13 z 15.1.2011, s. 42.

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2013/C 189/58	Sprawa T-260/13: Skarga wniesiona w dniu 8 maja 2013 r. — Ryanair Holdings przeciwko Komisji	28
2013/C 189/59	Sprawa T-261/13: Skarga wniesiona w dniu 3 maja 2013 r. — Niderlandy przeciwko Komisji	29
2013/C 189/60	Sprawa T-673/11: Postanowienie Sądu z dnia 6 maja 2013 r. — Sigla przeciwko OHIM (VIPS CLUB)	29
2013/C 189/61	Sprawa T-498/12: Postanowienie Sądu z dnia 6 maja 2013 r. — Koinopraxia Touristiki Loutrakiou przeciwko Komisji	29

Sąd do spraw Służby Publicznej

2013/C 189/62	Sprawa F-104/10: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 16 maja 2013 r. — de Pretis Cagnodo i Trampuz de Pretis Cagnodo przeciwko Komisji (Służba publiczna — Zabezpieczenie społeczne — Poważna choroba — Pojęcie — Opieka szpitalna — Pokrycie kosztów leczenia — Bezpośrednia pokrycie kosztów leczenia przez biuro ds. rozliczeń — Brak w DGE górnego limitu dla kosztów pobytu — Obowiązek wcześniejszego poinformowania ubezpieczonego o wygórowanej wysokości faktury)	30
---------------	--	----

CENY PRENUMERATY w 2013 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 420 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	910 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL